

LUNSJ I STORTINGSKANTINA:

52 kr

LUNSJ I SIO-KANTINENE:

93 kr

* Rundstykke, varmlunsj og kaffe

Nyhet s. 8-9

– Generasjon prestasjon er det verste som har skjedd Norge

Erik Poppe

Kultur s. 17

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 72, utgave 6 | www.universitas.no | onsdag 14. fe

STOR
VALENTINES-
GUIDE
Kultur s. 18-19

Her står
Vlad.
Han er
omringet
av 22
politifolk.

UNIVERSITAS I RUSSLAND
Utenriks s.12-15

UiO kan bli
imamskole

Nyhet s. 8

Student varslet om
seksuell trakassering

UNIVERSITET BRUKTE 10 MÅNEDER PÅ Å KONFRONTERE ANSATT

Nyhet s. 6

Forsket på
våte drømmer

Kultur s.16

Prorektor Gro Mo

redaktør: **Birk Tjeldflaat Helle**
birkth@universitas.no 988 51 171

nyhetsleder: **Mads Randen**
madsranden95@gmail.com 454 00 166

fotosjef: **Erlend Dalhaug Daae**

desksjef: **Kari Eiring**

nettredaktør: **Markus Slettholm**

magasinredaktør: **Regine Stokstad**

MENINGER

Gi Gud det som tilhører Gud

I 2010 fremmet daværende studentparlamentsleder Aksel Braanen Sterri et forslag om å legge ned Det teologiske fakultet (TF) ved Universitetet i Oslo (UiO). Det var et høyst kontroversielt forslag, som han frontet i Aftenposten uten å ha drøftet det med Studentparlamentet. Følgelig ble det klubbet ned da Sterris forslag ble behandlet i parlamentet. Sterri omtalte vedtaket som «hårreisende», og at UiO nå legger til rette for å utdanne religiøse ledere fra «alle mulige religioner».

Nå ser det ut til at Sterris mareritt blir en realitet. TF har fått bevilgninger fra Stortinget til å utdanne profesjonelle, islamske ledere, står det i herværende avis denne uka.

I utgangspunktet er det ingen grunn til at et universitet skal utdanne religiøse ledere i det hele tatt. Den amerikanske vitenskapshistorikeren Stephen Jay Gould snakker om «Non-overlapping magistrates». Det handler om at det ikke er noen overlapp mellom vitenskap (fakta) og religion (verdier). Det bør være en god huskeregel for en vitenskapelig institusjon.

Men så er det en gang slik at vi har hatt teologiutdanning siden UiOs spede begynnelse. Det er det lite å gjøre med.

Det er for eksempel lite trolig at Norges nyeste universitet, Oslomet, innfører teologistudier, verken kristne, islamske eller hinduistiske.

Det er i utgangspunktet ingen kvalitativ forskjell mellom kristne og islamske teologistudier – begge beskjeftiger seg med de store, ubesvarte spørsmål. Det er vel og bra, men det er ikke vitenskap.

At man nå skal utvide denne «historiske byrden» til også å gjelde en annen religion, og dermed et helt annet felt, er ikke riktig vei videre for et universitet født ut av opplysningstidens sekulære idealer. Det er på tide at UiO beskjeftiger seg mer med vitenskap og mindre med religion.

UiO ble grunnlagt i 1811 som Det Kongelige Frederiks Universitet. Det bringer tankene mot et særs gammelt ordtak, ytret av TFs øverste sjef: «Gi keiseren det som tilhører keiseren, og Gud det som tilhører Gud!»

De våte drømmers dag!

It's Valentines! Du gulper av det klissete fenomenet, sier du? Og du trenger heller ingen andre enn deg sjøl? Fortvil ikke, du kan alltid gjøre som vår elskede prorektor Gro Mo og stikke hodet i en deilig bok om våte drømmer og «ejakulasjon» (les mer på s. 16).

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Joakim Stene Preston**
j.s.preston@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

«Gje meg handa di, ven,» sa juridisk fakultet og ga meg en kollokvi gruppe.

Jussens magiske medisin

Kommentar

Ingrid N. Ekeberg, journalist i Universitas

lokvi grupper, er det som om fakultetet har tatt innover seg akkurat hvor vanskelig og tidvis drepende kjedelig pensum de har diskutert opp med. Men effekten er langt fra utelukkende faglig.

For meg, og flere medstudenter, var denne tvangssosialiseringen helt avgjørende for i det hele tatt å ha noen å sitte med i forelesning. Det er ikke alle forunt å reise på hytteturer, drikke seg dritings med studentforeninger eller rote med noen i fadderukene. Og selv om du mestrer å gjøre alle tre, er det heller ingen garanti for at dere skal lese sammen når semesteret ruller i gang. Det kan derfor oppleves som et hån for mange når foreleseren minner om «betydningen av å skaffe seg en kollokvi gruppe». I realiteten betyr dette: «Skaff

En rørende historie fra virkeligheten: I fjor troppet jeg opp på juridisk fakultet, uten å kjenne en eneste medstudent. Fadderukene hadde jeg glatt gått glipp av, og i forelesningssalen så jeg ikke skogen for bare avokado på rugsprø og perleøredobber. Det å snakke med en fremmed medstudent var omtrent like fristende som å lese høyt fra Google-søkehistorikken min for familien på julaften. Problemet mitt var imidlertid det at jeg ikke ante hva jeg hadde gått glipp av, eller hvordan jeg skulle angripe semesteret som lå foran meg. Men så, før jeg i det hele tatt rakk å google «Lånkassen + stryke på eksamen», tikket det inn en melding fra min nye kollokvi gruppe. Det skulle bli redningen.

På Det juridiske fakultet i Oslo er det nemlig slik at du blir satt opp i kollokvi, med en student på masternivå som får betalt for å ljose gruppa gjennom første semester. Når kollokvi gruppa så blir overlatt til seg selv etter dette, kan man enten fortsette i den gamle gjengen, eller simpelthen melde seg opp til ny kollokvi på Studentweb. Dette gjelder stort sett alle fag, og er mulig helt man fullfører fjerde året. Ved å arrangere kol-

«Det kan ikke finnes en god grunn til at kun jusstudentene skal få nyte godt av en ordning som lar seg gjennomføre overalt»

deg noen venner du kan lese med». Og for mange er ikke det bare vanskelig, det er det aller vanskeligste.

Ensomhet blant studenter er nemlig ingen spøk. På oppfordring fra Universitas og Norsk Studenterorganisasjon (NSO) undersøkte Sentio ensomhet blant studenter i 2016. Den nedslående virkeligheten var at nesten hver femte student i Norge er ensom enten ofte eller hele tiden. «Alle» vil få bukt med denne ensomheten,

enten det er gjennom gratis psykisk rådgivning, pengedryss over linjeforeningenes sosiale sammenkomster, eller trivselsundersøkelser opp og ned i mente.

Samtidig har man forsøkt ulike mentorordninger

Arkivaren

Historiske skråblikk, av Nora Geard Nygaard

De gyldne regler

«Enten anledningen er middag hos Kongen, audiens hos svigermor eller 'dagens' på Frederikke: gjør inntrykk, spis pent!» I 2004, av ukjente grunner, skriver Universitas et slags kurs i bordskikk. Leksjon 1: «Den ventende stoffserviett plasseres uanfektet på tvers over Deres fang. Og servietten skal alltid brukes, om det så kun er en brannbilred Peppes-tingest av enkleste sort». Leksjon 2: «Man konverserer og drikker aldri med mat i munnen. Hemmeligheten er det såkalte hofffricket: spis så små biter av gangen at du enkelt kan svelge dem unna hvis noen skulle finne på å spørre deg om Kants epistemologi midt under kjevegymnastikken». Leksjon 3: «Man slikker ikke kniven! Fordi det ser ut som du skjærer av deg tunga».

Universitas nr. 28, 14. mars 2004

Spill no bra, a!

«I 1972 skriver Universitas om «selvgode disk-jockeyer» som til manges misnøye kun lar såkalt listepop strømme ut av høytaltene: «Det har vært kvelder hvor opptil 10–15 personer har spurt om at det må bli spilt kutt fra LPene som også finnes i Chateau Neuf, men platespillerenurrer like fortrøstningsfullt på enkeltplater som gir Ullerns gymnasiastjenter anledning til å vise de siste danseteg fra danseskolen», skrives det. Diskjockeyenes forsøk på vittigheter faller ikke i god jord: «Etter diverse forespørsler etter rock, får man servert en del Elvislåter fra 50-åra. Ærlig talt, har man ikke hørt om IF, Mountain, YES, TRAFFIC, Jefferson Airplane, Byrds, The Band, Rolling Stones?»

Universitas nr. 5, 20. oktober 1972

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

ved UiO og Oslomet, der mer erfarne studenter har fått betalt for å hjelpe ferskingene. Studentparlamentet ved UiO har eksplisitt ønsket seg at universitetet sentralt skal gi studentene bedre verktøy for å drive kollokvier på egenhånd, eksempelvis i form av tips til opplegg. Har du en trivselsundersøkelse i én hånd, og ønske om bedre undervisning i den andre, så slå dem for guds skyld sammen.

Er det dyrt og vanskelig å la studenter melde seg opp til kollokvie i Studentweb, og så åpne et Fronter-rom? Like dyrt som å døpe om Høgskolen i Oslo og Akershus til det langt mer dristige Oslomet? Kanskje er det slik at akademiske tungtvektere stikker kjepper i hjulene? Her snakker

vi de som blir helt frynsete ved tanken på at generasjon prestasjon trenger hjelp også til å finne frem til kollokviegrupper, i stedet for å slite over pensumbøker med kaffe- og tåreflekker slik de gjorde. Eller er det rett og slett fordi man på de ulike fakultetene er for dårlige til å snakke sammen? Jeg holder en knapp på det siste.

I underviserundersøkelsen lagt fram i 2017, kom det frem at foreleserne savner en tydeligere ledelse. Rektoratet ved UiO har på sin side understreket at de først og fremst vil lytte til de ansattes ønsker, og vegrer seg naturligvis for å presse gjennom noe som deres egne ansatte ikke ønsker seg. Hva de ansatte tenker om denne løsningen vites ikke,

men jeg er sikker på at dersom flere studenter hadde visst hva de gikk glipp av, så hadde studentparlamentene ved UiO og Oslomet banket igjennom dette for lenge siden. Det kan jo ikke finnes en god grunn til at kun jusstudentene skal få nyte godt av en ordning som lar seg gjennomføre overalt.

Jeg skal ikke være naiv å si at en arrangert kollokvie løser alle problemer. Jeg kjenner fortsatt på karakterpresset, på studie gjelden som vokser og vokser, og jeg har sjeldent råd til avokado på rugsprø. Men for å si det med Jay Z's udødelige ord: I got 99 problems, but kollokvie ain't one.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Olav Hellan

Sensasjon: Studenter samlet seg på Chateau Neuf for å se på oppskytingen av Falcon Heavy raketten.

UNIVERSITAS

Tips oss

tips@
universitas.no

Følg oss

På papir hver onsdag,
på nett hele tiden:

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: [universitas_offisiell](https://instagram.com/universitas_offisiell)

For oppdaterte studentnyheter.

På desken: Kari Eiring,
Aleksander Naug og
Anna Torst Saatvedt

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

nyhetsleder:

Mads Randen

madsranden95@gmail.com

454 00 166

NYHET

Én av fire er midlertidige

FAST JOBB: Nesten 500 av vitenskapelige stillingene ved Universitetet i Oslo (UiO) er midlertidige. Dette utgjør omlag 25 prosent av jobbene innenfor forskning og utdanning ved universitetet. På landsbasis er tallet på 18,4 prosent, skriver Forskerforum.

Fagbladet har snakket med for-

sker Ingrid Lossius Falkum som har jobbet ved UiO de siste seks årene. Likevel står hun uten fast jobb.

– Jeg prøver å ikke tenke for mye på det, og heller fokusere på jobben her og nå og se hvor det bringer hen, sier hun til Forskerforum.

Minister for forskning og høyere utdanning, Iselin Nybø, er positiv til

at andelen ikke har vokst de siste årene, men er likevel ikke fornøyd.

– Vi har tro på at det vil komme raskere endringer med den nye loven for statens ansatte, som inneholder flere bestemmelser som skal få ned den høye bruken av midlertidig ansatte i akademia, sier hun.

- POLITISTUDENT ANKLAGET FOR REGELMESSIG HASJRØYKING
- BATONGHOLDER STJÅLET I FELLESDUSJEN

DETTE BLE DET VARSLET 0 PÅ POLITIHØGSKOLEN I 20

Moralpolitiet: En del av varslene på Politihøgskolen omhandler studenters bekymring for hva medstudenter gjør av uetiske handlinger.

Forsøkte å svindle til seg millionsum

SVINDEL: Det er ikke alle som får et like godt møte med det nye året. Studielån er det siste mange orker å tenke på i starten av et nytt studieår. For 2321 blir denne tanken nå enda tyngre å tenke på.

I 2017 kontrollerte Lånekassen 43 000 studenter som oppga at de bodde hjemmefra. 2321 studenter klarte ikke å dokumentere at de ikke bodde hjemme, og får dermed ikke omgjort lånet sitt til utdanningsstipend. Dette

utgjør 5,4 prosent av alle de kontrollerte.

Lånekassen oppgir at studenter forsøkte å jukse seg til hele 36 millioner i løpet av 2016. Det betyr at 2321 studenter må belage seg på et enda større studielån enn de kanskje hadde sett for seg.

Kristine Eilertsen, utviklingsdirektør i Lånekassen, ser alvorlig på jukseforsøkene.

– Å gi uriktige opplysninger til Lånekassen for å få et stipend de ikke har rett til, er misbruk

av samfunnets velferdsgoder, sier hun.

Hvert år gjennomfører Lånekassen sin såkalte bokontroll for å avsløre studenter som oppgir å ha flyttet hjemmefra. Kontrollen som ble gjort undersøker bosituasjonen for det forrige året. Tallene som nå er offentliggjort omhandler altså studenter som hadde stipend i 2016.

For ett år siden ble 1616 studenter tatt i bokontroll. Dette tilsvarer 24 millioner kroner, og cirka fem prosent av de kontrollerte. Økningen

i antall som ble tatt henger sammen med at et betydelig antall flere studenter ble kontrollert i 2017.

– Vi ser at andelen ligger jevnt på fire til fem prosent. De aller fleste studenter er ærlige, og det er vi veldig glad for. Bokontroller er et tiltak for å forebygge misbruk av ordningen med utdanningsstipend. Det er viktig at samfunnets velferdsordninger ikke misbrukes, og studiestøtte skal gå til de som har rett på det, sier Eilertsen.

Tyveri, bilder av politiarbeid på sosiale medier og romanse mellom student og veileder er blant sakene studentene på Politihøgskolen varslet om i fjor.

Politihøgskolen

tekst Jorunn Mathy
foto Erlend Dalhaug Daae

Trodde du Norges fremtidige forkjempere for lov og orden var lovlydige og upåklagelige etiske studenter? Tro om igjen.

Varslene Universitas har fått innsyn i antyder at det utspiller seg flere kritikkverdige forhold blant studentene som senere skal håndheve norsk lov.

Romantisk affære

Under praksistjenesten i fjor dukket det opp rykter blant politistudentene om at en kvinnelig student hadde et romantisk forhold til sin mannlige praksisveileder på Politihøgskolen.

– I løpet av praksisåret fikk jeg høre fra to forskjellige og uavhengige personer at jenta hadde et forhold til sin veileder, skriver en varslere.

Senere fikk også varsleren vite om forholdet fra personen det gjaldt.

– Hun har fortalt om forholdet underveis i praksisåret, og sagt at det måtte holdes hemmelig ettersom han er veilederen hennes, forklarer varsleren om saken.

På vegne av flere studenter beskrives situasjonen som bekymringsfull med tanke på vurderingen veilederen skal gjøre av den kvinnelige studenten etter praksisperioden.

Faglærer ved høyskolen, Ivar Flø, informerer om at saken er fulgt opp i distriktet hvor studenten var i praksis.

Til tross for at varselet slår fast jentas ønske om hemmelighet av relasjonen til veilederen under praksisåret, har ikke Politihøgskolen mistanker om at noen romantisk affære fant sted i dette tidsrommet.

– Det er gjennomført samtale med personene varslingen omfatter og funnet at det ikke var en veileder-studentrelasjon på det tidspunktet de hadde et forhold, sier Flø.

Studenten og veilederen skal ha innledet romansen først sommeren etter praksisåret, ifølge Flø.

– Røyket hasj

Varslene fra Politihøgskolen omhandler for det meste ikke grov kriminalitet eller vold. En del av varslene vitner heller om politistudenter som engster seg for medstudentenes moral og

samvittighet. Det handler om å jukse på oppmøtelister for obligatorisk undervisning eller lovbrudd begått før oppstart på politiutdannelsen.

Sistnevnte kommer frem i et varsel om en politistudent som skal ha røyket hasj regelmessig før han kom inn på Politihøgskolen.

– Jeg ble fortalt at han røykte en del, men usikker på hvor mye, skriver varsleren.

Varslerens angst for fremtidige narkotikamisbrukende politimyndigheter viser seg midlertidig unødig, da Politihøgskolen

«Politihøgskolen driver ikke med etterforskning i disse sakene»

kontaktet den anklagede i saken og fant han uskyldig.

– Vi har hatt en samtale med vedkommende, men har ikke fått det sannsynliggjort at vedkommende har vært bruker av narkotika, sier Flø.

Flø legger til at det er nulltoleranse for bruk av narkotika på Politihøgskolen.

– Det gjelder også forut for opptak ved skolen. Får vi opplysninger om at det ikke er blitt informert om narkotikamisbruk i opptaksprosessen, vil det resultere i at man mister studentretten, advarer han.

Praksistjeneste på Snapchat

Flertallet av varslingssakene omhandler andreårsstudentene i praksistjeneste. Praksisen innebærer at de får utføre politiarbeid sammen med erfarne polititjenestepersoner.

– En B2-student (andreårsstudent, journ. anm) som er på praksis har vist politikortet sitt på privat fest, og samtidig logget inn på politisystemet der han viste festdeltakerne hva som skjedde i distriktet, beskrives det i en av varslene.

Universitas har ikke fått innsyn i oppfølgingen av denne saken, men Flø fastslår at brudd på taushetsplikt og typisk in-

formasjon om straffesaker, forvaltningssaker, eller andre sivile saker man får kjennskap til gjennom tjenesten ikke skal deles. Brudd kan medføre straff, sier han.

– Politihøgskolen driver ikke med etterforskning i disse sakene. Mistanker om straffbare hendelser meldes til det politidistriktet der hendelsen har funnet sted.

Bil på taket

En annen praksisstudent skal ha lagt ut et bilde på Snapchat av en sort pick-up som hadde kjørt ut av veien og vellet overende.

– Bare ett av mange bilder han legger ut på mystory, sier varsleren.

Selv om hendelsene som forekommer i praksisperioden anses som bekymringsverdige av studentene selv, er ikke Flø videre bekymret for at politistudentene ikke etterfølger regelverket.

I tilfellet med studenten som har delt sine opplevelser fra praksisperioden på Snapchat, har ikke høyskolen fulgt opp varslingen fordi vedkommende ikke er student ved Politihøgskolen per i dag.

Garderobetyveri

Flere av studentene skal ha opplevd å bli frastjålet politiutstyr fra skap i garderoben på Politihøgskolen.

I mars i fjor var en politistudent på vei til øvelse, da han til sin store overraskelse oppdaget at batongholderen hans er borte.

– Jeg ble frastjålet batongholderen mens jeg var i dusjen, melder studenten.

Den tillitsfulle studenten hadde ubekymret lagt sakene sine i garderobeskabet, for så å gå i dusjen med skapet stående ulåst. Mens han var i dusjen skal batongholderen hans ha blitt stjålet fra skapet.

Studenten avklarer at hendelsen ikke er verdens undergang, men etterlyser likevel skolens erstatningsregler. Han avslutter med et hint om dårlig studentøkonomi, og legger til et medføleende smilefjes.

Flø har ikke informasjon om oppfølgingen i denne saken, men antar at studenten trolig må dekke dette selv.

Visste du?

For fjerde år på rad topper politiutdanningen listen over studieprogrammer med de mest fornøyde studentene. Politistudentene gir en score på 4,7, der 5 er høyeste score.

BRUKTE TI MÅNEDER PÅ Å KONFRONTERE ANSATT MED VARSEL: – HELT HÅRREISENDE

Varslet: En student ved MatNat på Universitetet i Oslo varslet om seksuell trakassering. Det tok nesten et år for den anklagede ble kalt inn for å gi tilsvar.

For ett år siden varslet en student ved MatNat om seksuell trakassering. Først ti måneder senere ble den anklagede konfrontert i samtale ved fakultetet.

Trakassering

tekst Sunniva Eide
foto Angelique Culvin

En sen kveld i slutten av oktober 2016 skal en student ved Universitetet i Oslo (UiO) ha blitt utsatt for seksuell trakassering, ifølge dokumenter Universitas har fått innsyn i. I et svært detaljert varsel skriver studenten at hun arbeidet sammen med en gruppe for å fullføre et prosjekt, da en ansatt ved universitetet ba om et privat ord. Da de var alene, skal den anklagede ha slukket lysene og trukket studenten inntil seg.

«[Han] initierte klemmen med å presse hele seg inn mot meg med kjønn og alt, og holdt meg godt fast. Da jeg skulle slippe

opp, gjorde han det ikke», skriver studenten i varselet.

Deretter skal den ansatte ha prøvd å kysse studenten. Etter å ha avvist fremstøtet skal studenten ha blitt møtt med en invitasjon til å starte et forhold. Før studenten kom seg unna, skal den ansatte ha bedt hun om ikke å fortelle noen om hendelsen.

Motsetter anklagene

Studenten varslet saken på nyåret. I begynnelsen av februar ble studenten innkalt til et møte med saksbehandler. I dokumentene Universitas har fått innsyn i kommer det fram at den ansatte først ble konfrontert med anklagene i et møte i november. Dermed var dette den anklagedes første mulighet til å gi et tilsvar. Han motsatte seg anklagene, og fortalte at han ikke kunne huske episoden eller studenten.

«Etter å ha hørt hele innholdet i anklagen, presiserer han at han ikke kjenner seg igjen i beskrivelsen som blir lest opp for han», skriver referenten fra møtet. Ingen ved fakultetet eller involverte ansatte har hatt mulighet til eller ønske om å kommentere saken.

Tar ikke vare på rettssikkerheten

– Saksbehandlingen høres helt hårreisende ut. Å vente 10 måneder med å konfrontere disse opplysningene tar ikke vare på rettssikkerheten til noen av partene, sier Else Leona McClimans, advokat i advokatfirmaet Økland & Co.

Hun understreker at de fleste arbeidsgivere ville ha tatt tak i saken så raskt som mulig, av hensyn til alle involverte parter.

– Den som blir meldt får ikke muligheten til å ta til motmæle effektivt mens saken fremdeles er ny og frisk i minne, samtidig som det er en neglisjering av det melder forteller, fortsetter McClimans.

Lang behandlingstid

– Det er hensynet til at saken skal bli så godt opplyst som mulig som i utgangspunktet bestemmer saksbehandlingstiden, sier Marianne Høva Rustberggard, studentombud ved UiO.

Ifølge si fra-systemet er det ikke en frist for hvor lang tid det skal ta å behandle en sak.

– Utfra vår erfaring, kommer det an på hvor kompleks situa-

sjonen er. Er det vitner som skal bli hørt? Er det store motsetninger mellom det den ansatte sier og studenten sier? sier Rustberggard.

Hun legger til:

– Ideelt sett skal saken gå frem og tilbake mellom de to partene til fakultetet har nok informasjon, det er det viktig for oss å følge med på. Kontradiksjon skal gå begge veier.

Ifølge dokumentene Universitas har fått innsyn i kan ikke en pågående kontradiksjon være årsaken til tidsbruken. Ettersom konfrontasjonen med den anklagede ikke skjedde før nærmere ett år senere. For å oppklare saken, har Universitas vært i kontakt med de involverte ansatte og fakultetet. Ingen har ønsket å kommentere årsaken bak den lange behandlingstiden.

Prøver å være effektive

– De sakene jeg har vært involvert i er håndtert relativt raskt og som regel i løpet av noen uker. Jeg har ikke oversikten over tidsbruken på lavere nivå i organisasjonen, sier Morten Dæhlen, dekan ved det matematisk-naturvitenskapelige fakulte-

tet ved UiO.

– Men er ikke da 10 måneder spesielt lang tid å bruke på å behandle en sak?

– Det høres mye ut, men jeg kjenner altså ikke innholdet i den konkrete saken, sier Dæhlen og legger til:

– Slike saker behandles med stort alvor og det er viktig at det gjennomføres gode prosesser når en varsling kommer. Vi prøver å være effektive og behandle saker så fort som mulig.

Belasting for studenten

Fra varselet kommer det fram at én av grunnene til at studenten sa fra var ubehaget som opplevdes ved å møte på den anklagede i gangene på universitetet.

– Vår erfaring er at det er en belastning for studenter å ta opp varslingssaker. Hvis saker unødvendig drar ut i tid, er det krevende, sier studentombud Rustberggard.

Universitas har ikke fått opplysninger om hvorvidt saken har nådd en konklusjon.

Vet du noe om saken? Tips oss på tips@universitas.no.

Sensurkutt: Samfunnsvitenskapelig fakultet kutter i tiden doktorgradsstipendiat har til sensur.

Sinte sensorer

Det samfunnsvitenskapelige fakultet vil at sensorer skal rette eksamener enda raskere. Det får dem til å se rødt.

Undervisning

tekst Simen Windheim
foto Angélique Culvin

– Enten bruker man faktisk mindre tid på å rette for å få sensurert alt man skal, eller så bruker man mer tid og arbeider gratis. Mindre tid vil gå utover kvaliteten på sensuren, og det bør bekymre studentene, sier Astrid Rambøl, doktorgradsstipendiat ved Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi.

Hun er en av flere stipendiatere som har signert et opprop i protest med nye retningslinjer på hvor lang tid sensorer får til rådighet for å rette eksamener. Det samfunnsvitenskapelige fakultet (SV-fakultet) vil nemlig at alle sensorer skal få like mye tid på seg til eksamensretting. Avhengig av institutt får sensorene en halv til en hel time til å rette hver eksamen.

Nå vil fakultet at alle skal bruke 45 minutter.

– Dårlig kommunikasjon

For sosiologi- og samfunnsgeografi-stipendiatene betyr dette at de kuttes 15 minutter per oppgave.

Ifølge Rambøl skulle endringene fra fakultet blitt innført

allerede dette semesteret, men ble utsatt etter sterke protester fra flere hold. Først i desember i fjor ble saken sendt ut på høring og ansatte oppfordret til å komme med innspill. Hun er ikke videre imponert over kommunikasjonen fra ledelsen.

– Når det skal gjøres store endringer, så skulle det bare mangle at de ansatte er involvert i prosessen.

Dekan ved SV-fakultet, Nils-Henrik Von der Fehr, forteller at man i ledelsen har sett på dette som en opprydning og forenkling av timeregnskapet på bakgrunn av ønske fra flere ved fakultet. Arbeidet med endringene har foregått i ledergruppen før lederne så har gått tilbake til hver sine enheter. Von der Fehr har tillit til at lederne har gjort de ansatte tilstrekkelig involvert, og har også vært på enkelte enheter og informert selv.

– De som sa fra om at de var dårlig informert har blitt hørt. Derfor har vi nå hatt en høringsrunde og bedt om innspill.

– Stusselig ambisjonsnivå

Rambøl er også usikker på om studentene er informert om endringene. Ifølge dekanen bør

ikke dette være nødvendig fordi han mener endringene ikke vil gå ut over kvaliteten, men heller forenkler det administrative. Von der Fehr forteller at den nye fellessatsen er gjennomsnittet på tvers av instituttene, og at flere av instituttene allerede bruker disse satsene, der tilbakemeldingen har vært at dette har gått fint.

Dette er samme begrunnelse som Rambøl og stipendiatene har fått. Hun er ikke imponert.

– Å ha strømlinjeforming som målsetting er et rimelig stusselig ambisjonsnivå.

Protester har nådd frem

I utgangspunktet ville dekan Von der Fehr også kutte timesatsene for å lede seminarer fra 3,5 til 3 timer. Men etter at stipendiatene signerte oppropet har ledelsen snudd. Rambøl mener endringen er stanset som et resultat av reaksjoner fra stipendiatene og andre.

– Dette viser at det nytter å protestere.

Von der Fehr bekrefter at dette stemmer, og at han stoppet endringene etter sterke reaksjoner fra de ansatte.

universitas@universitas.no

Health Economics, Policy and Management (master's 2 years)

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Aktiviteten i helsetjenestene vil øke med 50- 70 prosent fram til 2060. Dette stiller krav til profesjonell analyse- og ledelseskompetanse.

Har du en BA-grad innen samfunnsvitenskap og kan tenke deg en relevant jobb innen helsesektoren, søk på master i Health Economics, Policy and Management.

Studiet tilbyr tre spesialiseringer:

- Health economics
- Health management
- Economic evaluation

Et semester ved et universitet i utlandet vil gi deg mer kunnskap om helsesektoren i dette landet. Vi har utvekslingsavtaler med flere ledende Universitet i Europa.

Kunnskap om helseøkonomi, helsepolitikk og helseledelse er etterspurt over hele verden. Gjennom studiet får du gode muligheter til å utvide nettverket ditt både i Norge og internasjonalt.

Søk innen 15. april:
uio.no/healthecon-master

UiO : Institutt for helse og samfunn
Det medisinske fakultet

ARKIFOTO: DORTHE KARLSEN

Egen studieretning: – Spørsmålet om TF skal tilby et eget studieprogram i islamsk teologi vil kunne melde seg, sa Oddbjørn Leirvik, studiedekan ved Det teologiske fakultet (TF) i fjor. Nå er det klart at TF skal tilby en slik utdanning.

UiO kan bli imamskole

Regjeringen ønsker en offisiell norsk utdanning av imamer. Nå skal UiO utvide tilbudet sitt.

Islam

tekst Mads Randen

Siden opprettelsen i 1812 har studieprogrammene ved Det teologiske fakultet (TF) i stor grad vært dominert av presteutdanning og tilnærmet kristendomsmonopol. Denne dominansen undergår nå en stor forandring.

19. desember vedtok Stortinget å sette av fem millioner kroner årlig for å etablere «en fleksibel utdanning for religiøse ledere ved Universitetet i Oslo». Nå skal Universitetet i Oslo (UiO) forvalte pengene.

– Naturlig

– Vi har i lengre tid satset på videreutdanning av religiøse ledere og hatt emner i islamsk teologi. Det nye nå er at vi har fått økte bevilgninger slik at vi kan øke tilbudet. Vi jobber med å opprette et masterprogram for religiøse ledere. I tillegg ønsker vi å opprette en bachelor og master i islamsk teologi. Men dette er fortsatt på tegneblokken, sier studiedekan Oddbjørn Leirvik ved Det teologiske fakultet.

Han er klar på at dette er naturlig utvikling for fakultet.

– Flere grupper i samfunnet burde få anledning til å studere teologi innenfor rammer av et universitet. Islam er den nest største religionen i Norge, og det

er derfor naturlig å satse på det.

– Kan man kalle det en imamutdanning?

– Man kan ikke kalle dette en imamutdanning foreløpig. Men vi tenker at det vi skal tilby er gode komponenter i en slik utdanning. I fremtiden kan dette bli en fullgod imamutdanning, men det kommer også an på hva de muslimske trossamfunnene ønsker.

Fornøyd rektor

Ønsket om en ny utdanning for muslimske ledere er også fastsatt i den nye regjeringserklæringen fra Jeløya. Der står det: «Regjeringen vil følge opp etableringen av en offisiell, norsk utdanning av religiøse ledere fra relevante trossamfunn».

Rektor ved UiO, Svein Stølen, er fornøyd med sin nye satsing.

– Universitetet i Oslo har gjennom Det teologiske fakultet landets fremste fagmiljø på dette feltet. Vi ser det som en naturlig del av vårt samfunnsoppdrag å svare på utfordringen vi nå har fått, sier han i pressemeldingen.

Det teologiske fakultet har i lengre tid satset på å utvide studietilbudet sitt. I 2016 ble førsteamanuensis Safet Bektovic ansatt som den første i en stilling innenfor teologisk orienterte islamstudier i fakultetets historie.

– Vi får nå flere studenter med muslimsk bakgrunn, og det er mer spennende når studenter fra flere kulturer er i samme klasserom. Jeg opplever en økende interesse for interreligiøse spørsmål, både fra kristne og muslimer, sa han til Universitas i fjor. universitas@universitas.no

● STUDENTENE BETALER I DYRE DOMMER

Lunsj fra SiO: 93 kroner

Lunsj på Stortinget: 52 kroner

Billig lunsj: Stortingsrepresentant for SV, Freddy André Øvstegård, sier han ikke savner prisene hos SiO. Han mener prisforskjellen mellom Blin

Stortingspolitikere kjøper kaffe til tre kroner, mens studenter må ut med 18 kroner i SiO-kantina. Stortingsrepresentant mener det burde vært omvendt.

Studentøkonomi

tekst Tharald Halvorsen
foto Angélique Culvin

En kaffekopp, et rundstykke med ost og skinke og en varm lunsj på 40 hekto koster til sammen 97,46 kroner i SiO-kantina. Til den samme prisen i Stortingskantina, ville du kunne kost deg med seks kaffekopper, en hel baguett med røket laks, én solid porsjon med

valgfri varm lunsj og én stor bit av dagens kake.

– Jeg savner ikke prisene SiO hadde, sammenliknet med kantina her, sier stortingsrepresentant for Sosialistisk Venstreparti, Freddy André Øvstegård. Stortingskantina blir subsidiert, som fører til lave priser.

Nylig student

Øvstegård var selv student ved Universitetet i Oslo (UiO) helt frem til han ble valgt til stortingsrepresentant i høst. Han forteller at han oppfattet prisforskjellene mellom Blindern og stortingskantina som svært stor. Det har også lenge vært en debatt angående denne subsidieringen. Flere mener at det kan oppfattes som

et hån mot vanlige arbeidsfolk, og at pengene heller burde gått til noe annet.

– Jeg ville heller brukt pengene på et lignende tilbud hos studentenes kantiner, med tanke på at mange av dem lever under fattigdomsgrensa. Politikere som tjener godt fra før av trenger ikke denne substitusjonen, sier Øvstegård.

– Vil du foreslå å subsidiere SiO-kantina i Stortinget?

– Jeg vet ikke hvordan man skulle gjort det.

SiO er på måte en selvstendig enhet.

Det er ikke slik at vi politikere kan styre kantineprisene i SiO.

For meg som nylig student og representant er det klart jeg skulle ønske at pengene som vi nå bruker på å subsidiere stortingskantina, hel-

Visste du?

For kort tid siden fikk stjernekokken Jerome Vincendeau sparken fra SiO. Han har i ettertid totalslaktet kvaliteten og prisen hos sin tidligere arbeidsgiver

● STORTINGSPOLITIKERE FRÅTSE I RØKELAKS OG KAKE

dem og stortingskantina er svært stor. Prisene i overskriften baserer seg på kaffe, varmlunsj og rundstykke hos SiO og i Stortingskantina.

ler burde gått til studentene.

– Forøvrig foreslo SV å styrke finansieringen av SiO og samskipnadene. Jeg mener også at penger burde gå til bedre og billigere tilbud for studentene på flere ting.

God kvalitet

Når det kommer til kvaliteten på maten som blir solgt i Stortingskantina, er dette heller ikke noe å klage på. De har en stor variasjon på alt fra varmmat til diverse desserter. På menyen er det også fullt mulig å kjøpe seg en kald øl. Vedrørende spørsmålet om tilbudet på pils er noe som blir hyppig brukt av politikerne, svarer Øvstegård:

– Det med pilsen er nok en gammel tradisjon. Jeg ser egentlig aldri folk drikke øl i denne kantina. Man kan for så vidt stille seg spørsmålet om man burde revur-

dere salget av det her.

Han mener at det var merkbare forbedringer i SiO-kantinen i løpet av årene han selv studerte ved UiO. Øvstegård oppfattet SiO som flinke til å utvikle mattilbudet sitt, og at det var stor forskjell på SiO-kantina fra da han startet å studere for fire år siden, til da han satt studiet på pause høsten 2017.

Andre prioriteringer

Velferdstinget i Oslo og Akershus har ingen egne politiske meninger angående prisforskjellene i de forskjellige kantineene. Per dags dato ønsker de ikke å subsidiere SiO Mat og Drikke. Leder og president for Velferdstinget i Oslo, Elisabeth Holien, begrunner hvorfor:

– Dersom vi velger å subsidiere SiO-kantineene med semesterav-

giftsmidler vil dette gå ut over de andre tilbudene vi allerede subsidierer. Dersom man velger å øke semesteravgiften for å subsidiere Mat og Drikke-tilbudet, vil dette tas fra studentenes egne lommebøker.

De har heller valgt å prioritere områder der de mener det er enda viktigere med et rimelig og tilgjengelig tilbud, for eksempel det psykiske helse-tilbudet til SiO-helse.

– Det ser ut til at dette er noe vi kommer til å fortsette med, men det er som sagt ikke gitt, sier hun.

Videre er hun enig i at det alltid er rom for forbedring på mattilbudet for studenter, men at det ville blitt vanskelig å opprettholde det samme tilbudet som i dag til en lavere pris.

– Det å senke priser har stått i

Priser i Stortingskantinen

- Rundstykke m/ost: 10 kr
- Kaffe: 3 kr
- Varm lunsj: 39 kr
- Dagens kake: 16 kr
- Go'morgen: 15 kr
- Baguett m/røket laks: 22 kr
- Kald havregrot m/bær: 17 kr

våre politiske dokumenter ganske lenge. Det vi har nå er en ganske utdatert politikk. Denne våren skal vi diskutere våre retningslinjer for studentkafeene, og det er her studentene kan komme med innspill til nye prioriteringsområder som vi kan spille inn til SiO Mat og Drikke, sier hun.

universitas@universitas.no

Kvalm pris

Det er absurd at stortingspolitikere mesker seg i billig mat og drikke mens studenter bruker opp studielånet i SiO-kantina.

Kommentar

Hans Christian Paulsen, journalist i Universitas

Av all den uforskammede subsidierte maten jeg kan tenke meg, er Stortingskantina helt i tet, hakket før statlig subsidiering av kantineene i kontorene i Barcode og på Aker Brygge. Heldigvis betaler ikke vi for skipsmeglere og forretningsadvokaters lunsj, men det er vanvittig at staten subsidierer maten til stortingspolitikere. Det er ikke de mektigste menneskene her i landet som trenger subsidiert mat. Det er vanskelig å akseptere at de som har landets mest prestisjetunge verv og en solid lønn skal spise mat for noen skarve tiere i kantina.

Hvordan ble det sånn at politikere spiser billigere, og helt sikkert bedre, enn studenter? Det er lett å se for seg at stortingspolitikere rettferdiggjør at middagen koster et par tiere når de tross

«Hvordan ble det sånn at politikere spiser billigere, og helt sikkert bedre, enn studenter?»

alt står på dag og natt for landets beste. Men prisene i Stortingskantina er derimot illustrerende for hvor lett det er å bli blind på egen makt og rettferdiggjøre egne privilegier. Politikere som ikke er villige til å betale det samme som alle andre for maten sin bør finne på noe annet å gjøre. Hvis billig mat er en forutsetning for å være folkevalgt, så har vi folkevalgte som har glemt hvem de representerer.

Jeg spiser nesten aldri i SiOs kantiner. Til det er kvaliteten for lav og prisen for høy. Subsidiene som i dag brukes på politikere kunne fått prisene i SiO-kantina ned på et nivå som står i stil med kvaliteten på maten. Hvis ikke politikerne klarer å levere studielån og stipend som er i nærheten av å dekke utgiftene til studenter, er det minste de kan gjøre å være med på å senke prisene på kantine-maten. Studenter som lever på lånte penger, og i mange tilfeller sliter med å få endene til å møtes, trenger utvilsomt billig mat mer enn stortingspolitikere. Politikere, gi oss matsubsidiene deres!

debatt@universitas.no

Studenter fortviler over sviktende kommunikasjon

Ute i kulda: Studentene Anna Forsstrøm og Sveinung Brandsøy kom hjem fra solfylte Latin-Amerika til en kald skulder fra ILOS.

UiO har vedtatt å legge ned bachelorprogrammene Latin-Amerika-studier og portugisisk høsten 2019. Studenter ved Latin-Amerika-studier er opprørte over instituttets håndtering av saken.

Humaniora

tekst Brage Egil Herlofsen
foto Ola Vatn

– Det vi er aller mest skuffet over er den dårlige kommunikasjonen. Alle viktige beskjeder kommer tett opp mot eller etter viktige datoer. Nyheten om at masterprogrammet skulle fjernes kom først etter at søknadsmulighetene var åpnet, forteller Anna Forsstrøm, student i Latin-Amerika-studier ved Universitetet i Oslo (UiO).

Forsstrøm og medstudenten Sveinung Brandsøy planla å fullføre bacheloren i Latin-Amerika-studier for deretter å gå videre til master, men så kom sjokkbeskje-

den: masterprogrammet skulle legges ned.

– Vi fikk ikke høre om nedleggelsen fra instituttet. Det var en annen student som oppdaget det. Vi hadde ikke hørt et nyss om det før hun kontaktet oss sent i januar, sier Brandsøy.

Urealistiske alternativer

5. februar, først én uke etter at de selv oppdaget nyheten og kontaktet instituttet, ble de informert om at bachelor- og masterprogrammet skulle legges ned. Studentene får fullføre de påbegynte bachelorgradene, men muligheten til å gå videre til masternivå forsvinner.

Ettersom han var den eneste studenten på tredje året som ikke

var ute på utveksling, overvar Brandsøy et informasjonsmøte angående studentenes framtid. Studentene ble lovet et møterferat som aldri kom. Alternativene som instituttet har foreslått for dem, oppfatter studentene som urealistiske og skuffende.

Lave søkertall

Instituttet beklager den dårlige kommunikasjonen.

– Hvis det er riktig, er det selvfølgelig for dårlig. Studentene bør jo få beskjed i god tid. Og jeg tar på meg ansvaret hvis det ikke er gjort godt nok, sier Karen Gammelgaard, leder ved instituttet for litteratur, områdestudier og europeiske språk (ILOS).

Hun forklarer at nedleggelsen av de berørte programmene skyldes lave søkertall og høyt frafall i en årrekke. Nedleggelsen av Latin-Amerika-programmene skyldes også en mangel på fagpersoner ved instituttet. De to

spesialistene på Latin-Amerika som var ansatt ved ILOS valgte å søke nye utfordringer, og det førte til at å opprettholde bachelorprogrammet ikke lot seg gjøre.

Forventer bedre tilbud

I de offentlige strategiplanene Brasil- og Panoramastrategien og stortingsmeldingen Humaniora i Norge understrekes viktigheten av språkutdanning og kunnskap om Brasil. På spørsmål om nedleggelsen av portugisisk og Latin-Amerika-studier ikke strider mot prioriteringen det hintes om i disse dokumentene, svarer Gammelgaard at tilbudet hva gjelder portugisisk egentlig kommer til å forbedres.

– Det kan se ut som en motsetning. Jeg tror at vi kommer til å tilby et mer fokusert portugisisk-studium. Rammene endres, men jeg tror at innholdet blir bedre. Vi planlegger også å ha avtaler med relevante institusjo-

ner i utlandet for å etablere muligheter for utenlandsopphold.

Vil forbedre det sosiale

En av hovedgrunnene til at enkelte studieretninger legges ned er at antallet studenter ved de marginale studieretningene blir lavt.

– Det gjorde stort inntrykk for meg å se hvor alene studentene på masternivå var. Ved å forene språkfagene inn i større enheter kan vi bøte på denne ensomheten. Vi har også noen sosiale faglige tiltak for å forbedre det sosiale livet på studiene.

Forsstrøm ser seg likevel ikke enig i begrunnelsen:

– Vi vil heller gå et såkalt ensomt masterløp enn ikke å ha noen relevante tilbud på masternivå i det hele tatt. Da måtte de jo eventuelt gitt oss muligheten til å velge emner som tar for seg økonomi, politikk eller lignende, og ikke kun lingvistikk.

universitas@universitas.no

BLI FRIVILLIG.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Som frivillig og student kan du hjelpe andre samtidig som du blir trygget på å snakke med mennesker i ulike livssituasjoner.

NYTT KURS STARTER 6. MARS 2018

Les mer på kirkens-sos.no/oslo

 KIRKENS SOS
OSLO

En virksomhet i Kirkens Bymisjon

ARKIFOTO: KETIL BLOM

Språkstrid: Språkforsker Sylfest Lomheim mener navnet Oslomet er et brudd på offentlig rettskrivning.

– Oppsiktsvekkende at Curt Rice ikke kan engelsk

Oslomet har lansert en guide for korrekt bruk av det nye navnet. – Det er en guide til hvordan man skriver navnet feil, sier språkforsker Sylfest Lomheim.

Oslomet

tekst Tony Norgaard

– Oslomet er et elementært brudd på offentlig rettskrivning, noe en statlig institusjon er pålagt å følge. De oppfører seg som et privatkonsern, sier Sylfest Lomheim, språkforsker ved Universitetet i Agder og tidligere direktør i Språkrådet.

– Ingen forstår navnet

Du har kanskje lurt på hvor lang tankestreken i Oslomet – Storbyuniversitetet skal være, og hvordan man får til det. Nå har Oslos nyeste universitet laget en guide for hvordan man bruker navnet riktig. I manualen kan de fortelle at Ctrl + minustegn vil gi riktig strek, men om det ikke funker, kan man prøve Alt + o150.

– Dokumentet skal vise hvordan man skriver det nye navnet rett. Men egentlig er det en guide til hvordan man skriver navnet feil, sier han.

Språkforskeren sier nemlig at navnet er i strid med statlig rett-

skrivning og at statlige institusjoner som Oslomet er pålagt å følge dem. I norsk språk skal man kun ha stor forbokstav i ord og egenavn.

– Ingen forstår navnet hverken her til lands eller internasjonalt. Oslomet er jo ikke et ord, sier Lomheim og legger til:

– Det er oppsiktsvekkende at Curt Rice som amerikaner ikke kan engelsk.

Elitepublikum

Kraftsalven fra Lomheim får rektor ved Oslomet, Curt Rice, til å reagere. Han mener at Oslo kommer tydelig frem i både det norske og det engelske navnet.

– Dette er det de på norsk kaller «å ta mannen og ikke ballen» og det er en fin strategi når man har gått fri for saklige argumenter, svarer Rice i en e-post.

Rektoren mener Oslomet er et fantastisk navn som både forteller noe om hvor de er og hva de gjør. Det er også tilstrekkelig annerledes fra Universitetet i Oslo, slik at de to ikke vil forveksles. I dag tid-

lig holdt han et innlegg for Nobelkomiteene i Stockholm, hvor skolen ble gratulert med nytt navn og universitetsstatus.

– De slet ikke med å forstå navnet i det hele tatt, men det er selvsagt et elitepublikum, sier Rice.

Forventet kontrovers

I guiden finner man blant annet svar på hvordan man kan bruke det nye navnet i dagligtale, i skoleoppgaver og hvordan du kan forvente at sentralbordet ved det nye universitetet skal svare deg. De skal for eksempel ikke svare «sentralbordet ved Universitetet Oslomet», men «sentralbordet ved Oslomet – storbyuniversitetet». Curt Rice sier han har forventet at navnet kom til å bli kontroversielt.

– Mange er meget fornøyd med navnet, men at det er kontroversielt er helt naturlig. Vi bor heldigvis i et fritt samfunn hvor man kan forklare sitt eget ståsted og akseptere at ikke alle er enig med seg selv. Det lever jeg aldeles uproblematisk med.

universitas@universitas.no

IRAK: 15 ÅR ETTER INVASJONEN

Arrangementsrekke 14. - 19. februar:

I kveld: 14. februar kl. 19.00 | Litteraturhuset

Da verden tok til gatene: Invasjon og demonstrasjon 15 år etter: 15. februar 2003 demonstrerte 70.000 mennesker i Oslos gater. 20. mars begynte bombingene av Bagdad. Hvordan går det i Irak 15 år etter? Hvorfor ble Irak invadert? Hva skapte engasjementet, og hvor ble det av? Med: Erling Borgen (filmskaper), oberstløytnant Tormod Heier (vinner av Ossietzkyprisen 2017), Rania Al-Nahi (norsk-irakisk skribent), Laith Al-Hussain (Iraqi Social Democrats), Nadine Al-Mustafa (Senterungdommen), Liss Schanke (Intl. kvinneliga for fred og frihet).

19. februar: kl. 19.00 | Aktivitetshuset K1 (Frivillighetshuset)

Iraqi Social Forum (ISF): Fred og demokratibygging fra grasrota Irakisk sivilsamfunn forteller om arbeidet og utfordringer i gjenoppbyggingen av et rettferdig, stabilt og fredelig demokrati i Irak. Med: A. Sahib (ISF), A. Al-Tamimi (Ofok), I. Dawood (Un Ponte Per), J. S. Yokhna (Ashur), R. Khalaf (Women's Trade Union Forum) og Liv Tørres (direktør Nobels Fredssenter).

20. februar: kl. 12.00 | Blindern, Eilert Sundts hus (lett servering)

Lunsjseminar: Kampen om ressursene

Olje og vann er begrensede og omstridte ressurser i Irak. Hvem har tilgang til ressursene, og hvem skal rikdommene fra ressursene tilfalle? Med: A. Sahib, (ISF), I. Dawood (Un Ponte Per). Samarbeid med FIVAS og Norsk folkehjelp solidaritetsungdom.

21. februar: kl. 08.30 | Kulturhuset (frokost fra kl. 08.00)

Frokostseminar: Likestilling og feminisme i Irak

Kvinnekamp og kvinnefrigjøring er en sentral del av samfunnsbyggingen og en varig fred i Irak. Sentrale personer fra irakisk og norsk kvinnebevegelse diskuterer kvinnekampen og fredsprosesser i Midtøsten. Med: Seher Aydar (Ung-Kurd, Rødt), Rania Al-Nahi (norsk-irakisk skribent), Jinan Sliwo Yokhna (Ashur, organisation for women's rights), Ruaa Khalaf (Women's Trade Union Forum).

22. februar: kl. 17.00 | Arne Næss' auditorium (lett servering)

Filmvisning: Nowhere to Hide (2017) og innledning ved regissør Nord-Irak, «Dødens triangel»: Vi møter sykepleieren og firebarnsforen Nori Sharif idet de amerikanske styrkene trekker seg ut. Men håpet om fred og gjenoppbygging snus til en ny og verre krig – en som bryter alle tabuer, du kan ikke skille venn fra fiende. Der finnes ingen trygge gjemmesteder. Hvordan skal Nori og familien klare seg? Samtale med regissør Zaradast Ahmed. Samarbeid med Babel filmklubb.

Arrangører: Norges Sosiale Forum og Iraqi Social Forum

Facebook: norgesosialeforum / iraqisocialforum | iraqsf.org | globalisering.no | @globkonf

Med støtte fra Stiftelsen Fritt Ord og Stiftelsen Karibu

عراق اخر ممكن

VALGET I RUSSLAND

utenriksredaktør:
utenriks@universitas.no

Emilie Solberg
902 16 573

Du må ikke glemme: Vlad står smilende med sitt budskap midt i St. Petersburg og virker heller uaffisert av det store politioppbudet. – Det er jeg helt vant til, sier han. Skiltet sier «Å huske er å kjempe. Stopp fascismen!».

Frykt, avsky og aktivisme i Putins rike

Mens Vladimir Putin forsøker å kvele all motstand, er det fortsatt de som ikke har forlatt barrikadane.

ST. PETERSBURG, MOSKVA

Markus Slettholm
journalist i Russland

Hanna Hjarðar
fotograf i Russland

Langs Nevsky Prospekt, St. Petersburgs hovedgate, står Vlad helt for seg selv. Det er fredag ettermiddag, og alle andre strener raskt forbi, på vei til den etterlengtede helgen. Ingen ofrer den unge mannen særlig mye oppmerksomhet. Det er kanskje ikke altfor rart, all den tid han holder et hvitt, anonymt skilt med påskriften «Å huske er å kjempe. Stopp fascismen!». Han sier ingenting, han gjør ingenting ut av seg, står bare helt stille og lar skiltet gjøre snakkingen. Russisk lovgivning sier nemlig at man må holde minst 50 meter avstand fra hverandre om man skal protestere med skilt, såkalt «picketing».

Rundt den ensomme anti-fascisme-demonstranten står et helt enormt politio-ppbud. 22 bevæpnede opprørspolitimenn står foran fire store varebiler. De snakker avslappet med hverandre, ler. Dette er ren rutine. Jeg går bort for å snakke med Vlad.

– Jeg er her for å markere at aktivister som ble drept ikke er glemt, sier han.

Mens vi står der, kommer en av politimennene gående mot oss. Han stopper omtrent en meter unna, tar opp et kamera, knipser et bilde av oss, før han snur og går tilbake til sine 21 kolleger.

– Hva skjedde nå?

– Politiet vil ha oversikt over hele aktivistmiljøet. Nå tror de vel at du er en av oss også, sier Vlad.

– Det er mange tenårings-fascister i Russland. Det er dem jeg er her for å protestere mot. Men politiet jobber ikke for folket, og de gjør livet vanskelig for aktivister.

Bolotnaya

For to uker siden snakket Universitas med unge, indignerte russere, som i stor grad mislikte dagens styre, men som ikke tok til gatene av den grunn.

Flere vi snakket med, men som ikke ville stille til intervju, fortalte at de ble hjemme av frykt for represalier fra sikkerhetspolitiet FSB (etterfølgeren til KGB, red. anm). Om man ble tatt, ville man kunne miste studieretten eller få en rekke jobbmuligheter tatt fra en, fortalte de.

Frykten er kanskje forståelig, i alle fall om man leser beretningene fra Bolotnaya-protestene i Moskva i 2012. Da ble over 30 personer arrestert, flere flyktet utenlands og fikk politisk asyl. Russiske myndigheter sier det utviklet seg til voldelige optøyer på Bolotnaya-torget, mens uavhengige observatører hevder protestene var fredelige. Amnesty International har anerkjent de straffeforfulgte som samvittighetsfanger. Under en serie protester i oktober ble 260 personer arrestert i anti-Putin-demonstrasjoner i flere byer. Tilsvarende eksempler er enkle å finne – livet som aktivist er ikke bare enkelt i den unge Russiske føderasjonen.

– No papers, no problems

– Man kan bli fengslet uten videre når som helst, selv uten å ha gjort noe galt. Det skaper mye frykt, sier Olga Polyakova.

Vi møter henne på en slags café i St. Pe-

tersburg. «En slags» fordi det egentlig er en leilighet, godt skjult bak en metallport vi fikk tilsendt koden til kort tid før intervjuet. I leilighetens kjøkken sitter en gruppe ungdommer og spiller «Creep» av Radiohead. I stua øver en fiolinist og en pianist på Montis mesterverk Csárdás. Det er Olga som har håndplukket stedet.

– Jeg prøver ikke å betale skatt ved å bruke private sykehus, ikke kjøpe ting i Russland og bruke kontanter til alle prosjektene mine. Eller benytte meg av skattefrie tilbud, slik som dette stedet, sier hun og legger til at mantraet er «no papers, no problems».

– Er ikke det litt usolidarisk?

– Når jeg forklarer folk at jeg ikke betaler skatt, blir det alltid en diskusjon. Da kan jeg snakke med folk om hvor skattepengene tar veien og hvordan de alltid ender opp i lommene til folk.

Tolv dager i buret

Den tredve år gamle kvinnen har vært aktivist i omtrent fem år, da hun var med å starte den St. Petersburg-baserte grupperingen «Trava». På norsk betyr det noe i retning av gress, og de beskjeftiger seg primært med narkotikareform. I sommer fikk hun sitt første møte med russisk politi.

– Jeg ble arrestert etter en helt fredelig protest, som de fleste protestene her i landet er. Jeg satt tolv dager i fengsel, sier Olga.

Fengselsoppholdet ble mer komfortabelt enn fryktet. Hun havnet nemlig på tomannscelle med naboen sin, og de fikk også sneket inn mobilene sine. Likevel har det satt sine tydelige spor. Hun forteller at politiet dagen etter en ulovlig protest i vinter banket på døra hennes. Da hun ikke åpnet, gikk de videre. Det viste seg at de egentlig var på utkikk etter naboen.

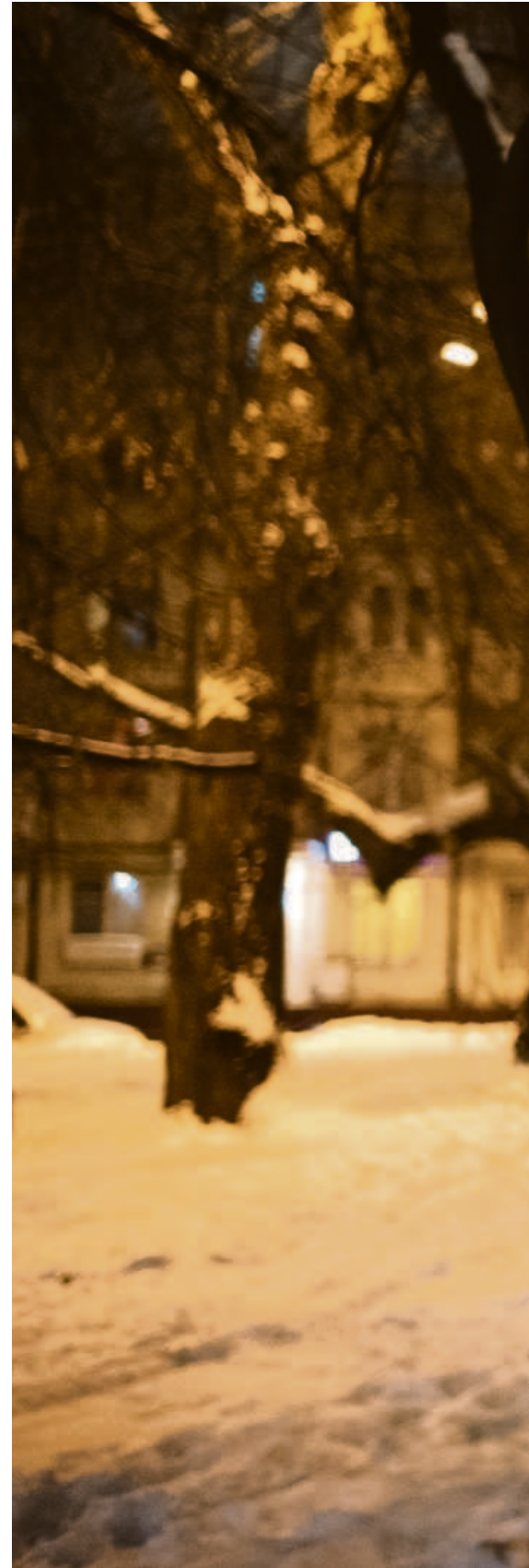

VALGET I RUSSLAND

Mann til hest: Max mener det russiske, mannlige kjønnsidealet er meget maskulint. Dermed blir det vanskelig å avvike fra kjønnsnormen. – Det viser seg når Putin setter seg på hesten. Da sier han implisitt at alle burde være som han, sier han.

Radarpår: Anton (til venstre) og Backa (til høyre) bor sammen og

◀ – Jeg fikk helt panikk. En venninne måtte komme for å trøste meg. Aktivisme i Russland er vanskelig fordi vi har politisk styrte domstoler. Da kan du ikke regne med rettferdighet, for du har ikke et rettferdig justissystem.

– De er alle idioter

– Plutselig kan man være et sted i protestene der politiet arresterer alle, sier «Ekaterina».

Kvinnen i femtiårene vil ikke stå frem med fullt navn, da hun mener hun vil sette jobben sin i offentlig sektor i fare. Likevel har hun de siste seks årene vært på stort sett alle protester det har vært mulig å gå på.

– Vennene mine spør meg hvorfor jeg risikerer jobben min, for det vil ikke føre til endring. Men min foreldregenerasjon var helt stille under Bresjnev og Stalin.

Om min datter en gang spør meg hva jeg gjorde under Putin-tiden, kan jeg si at jeg ikke var stille.

– *Hvorfor tok du til gatene første gang?*

– Da Vladimir Putin kom opp fra vannet i Hellas og hevdet han personlig hadde funnet en antikv vase ved en ren tilfeldighet, forstod jeg at alle i Kreml var idioter. Det var da jeg ble aktivist, sier Ekaterina.

Trist og såret

– *Frykter du å bli arrestert?*

– Det er klart jeg gjør det, da kan jeg miste jobben min. Jeg prøver å holde meg unna de aller mest risikable protestene. Men plutselig kan du befinne deg der hvor politiet arresterer alle, sier Ekaterina.

Hun husker tilbake til Sovjetunionens fall og hvordan alle rundt henne var optimistiske og håpet på en bedre fremtid.

Bolotnaya-protestene

- Inngikk i en serie protester som startet i desember 2011, da president Vladimir Putin annonserte at han stilte som president nok en gang.
- Kulminerte i mai 2012, da 400 demonstranter ble arrestert, blant annet 120 stykker på innsettelsesdagen til Putin.
- Over 30 ble siktet for ulike kriminelle forhold. Rettssakene pågår den dag i dag.
- Maxim Luzyanin ble dømt for vold mot politiet, og fikk fire og et halv år i fengsel.
- De straffeforfulgte blir av Amnesty International ansett som samvittighetsfanger.

Det tok nemlig ikke mange år før «alle forstod at ingenting hadde endret seg». Men selv om Ekaterina omtaler seg selv som patriot, skammer hun seg i dag over

sitt eget land.

– Det er så mange talentfulle og gode mennesker i Russland. Om landet hadde hatt et normalt politisk styre, ville jeg levd et helt annet liv. Den tanken gjør meg både trist og såret.

– Drittløp

Blant de mange grunnene til at hun til stadighet tar til gatene, nevner Ekaterina Putins struping av homofiles rettigheter. I 2013 ble den såkalte antipropagandaloven vedtatt. Den sier blant annet at man ikke kan si at hetero- og homoseksuelle forhold er likeverdige. Maxim Yakubovski er 26 år, homofil, fra en liten by i Kaukasus – og LGBT-aktivist. Tidligere tok han aktivt til gatene. Nå er han frivillig på et HIV-senter mens han fullfører doktorgraden sin.

– Man må respektere loven, selv om

jobber sammen. Etter intervjuet dro de frem en benk og bød på sibirsk vibrasjonsmassasje. – Bare legg deg ned og lukk øynene, sa de, før de gikk i gang.

det er en drittlov. Men anti-propaganda-loven er ekstremt dritt, sier han.

Sterk ortodoks kirke

Da Max flyttet til St. Petersburg som 16-åring, tok det ikke lang tid å komme ut av skapet. I hjembyen var det nemlig en stor skandale da en av hans klassekamerater kom ut av skapet.

– Da sa foreldrene hans at han ikke lenger var sønnen deres

– *Hva er forskjellen på St. Petersburg og hjembyen din?*

– Den ortodokse kirken står enda sterkere utenfor storbyene, og den prøver å gjenspeile den russiske nasjonalismen, som ikke er kompatibel med LGBT-rettigheter, sier Max.

Selv om han bodde i forholdsvis liberale St. Petersburg, som er langt fra Kaukasus og familien sin, tok det lang tid å kom-

Det russiske presidentvalget

■ Avholdes 18. mars 2018.

■ Vladimir Putin er forventet å vinne og fortsette som president i seks år. Hans statsministerkandidat er Dmitrij Medvedev.

■ Motkandidater finnes, men de forventes ikke å få stor oppslutning. Det er blant annet Pavel Grudnin fra kommunistpartiet og TV-ankeret Ksenia Sobchak.

me ut til sin mor. Da han ringte henne for å fortelle at han var homofil, insisterte hun på at han ikke skulle fortelle det til sin far. Det har han per dags dato heller ikke gjort.

Fordommene mot homofile er sterke i Russland. For LGBT-bevegelsen er det det som er det viktigste i årene fremover, hevder Max.

– Om du er homofil i Russland er du ikke bare pedofil, du har også alle mulige sykdommer som finnes.

Fullstendig apolitisk

Felles for Vlad, Olga, Ekaterina og Max, til tross for aldersforskjell og ulike kampsaker, er at de alle yter aktiv motstand mot et regime de anser som urettferdig. Selv om unge i storbyene i stor grad ikke kommer til å stemme på Putin i mars, er det langt fra alle som tar til gatene.

I Moskva møter vi vibrasjonsmassørene Anton og Backa. Idet vi kommer inn i leiligheten deres blir vi slått av en sterk duft av røkelse. Lyset er dimmet, og te-kannen piper. De serverer en tradisjonell russisk kake sammen med teen. I forkant av intervjuet er de

opptatt av å gjøre én ting helt tydelig:

– Denne leiligheten er politikkfri sone, sier Anton.

– *Hvorfor?*

– Vi bryr oss så utrolig lite. Hva Kreml måtte finne på, har ingenting å si for oss, sier han før Backa understreker at de ikke er tilhengere av Vladimir Putin.

De to guttene legger ikke skjul på at de har en interesse for det psykedeliske. Samtalen vrir seg inn på energistrømmer, utvidet virkelighet og å lære ting om seg selv.

– *Hva med liberalisering av narkotikalovgivning? Er ikke det et politisk spørsmål?*

De ler av spørsmålet. De sier de ikke har tenkt å «leke den leken». Uansett hvem som stiller som president ville de begge blitt hjemme på valgdagen.

– Som sagt, vi bryr oss ikke om politikk, sier Anton og Backa.

kulturredaktør:
stinerotnes@gmail.comStine Rotnes
954 81 409

KULTUR

KULTURANBEFALING

Stine Rotnes, kulturredaktør i Universitas

#1 OL-reporter

For mediene og den norske folkesjela generelt, kommer februar til å stå i de olympiske vinterlekenes tegn. Du kan bare gi opp, først som sist, å få med deg andre nyheter enn de rapportert fra Pyeongchang.

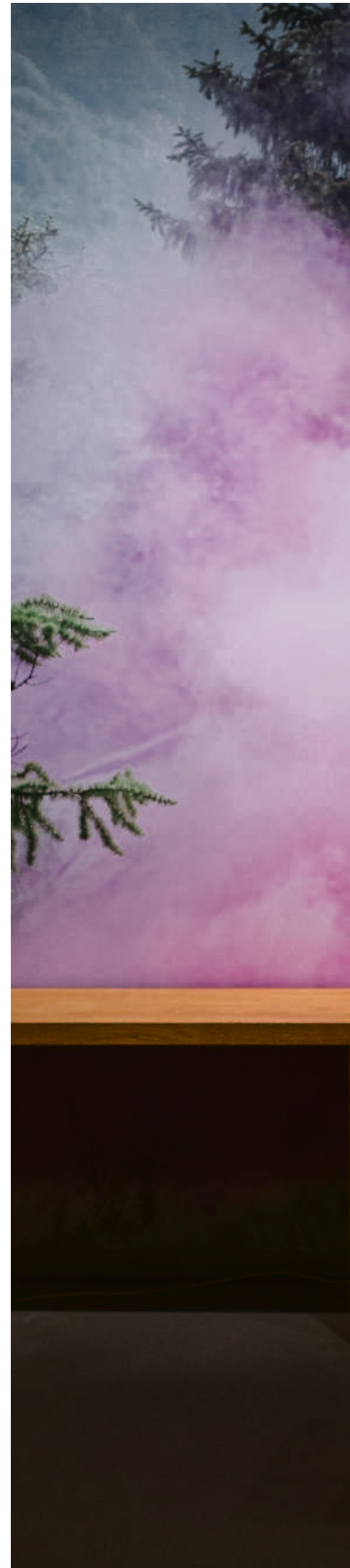
Melder det seg etterhvert et behov for å sprite opp medienes sportslige

analyser, bør du gi Instagramkontoen til komiker Leslie Jones, «les-dogggg», en grundig kikk. Oppskriften er enkel, men genial: En person som i utgangspunktet ikke skjønner greia med sport og OL-oppstyr, filmer TV-sendte øvelser og kommenterer kritisk, høyløyt og amerikansk.

På sporet: Hadde prorektor og professor i fransk litteratur, Gro Bjørnerud Mo, vært ung i dag, ville hun lest Prousts «På sporet av den tapte tid» med den største begeistring.

MIN STUDIETID

Proust, Proust, Prostata

Prorektor Mo har forsket på homofil kjærlighet, begjær og våte drømmer i Marcel Prousts mesterverk «På sporet av den tapte tid».

Litteratur

tekst Rachel Elisabeth Antonsen
foto Matilde Solberg Clemetsen

Gro Bjørnerud Mo er for mange studenter kjent som prorektor ved Universitetet i Oslo, men hun er også professor i fransk litteratur. Interessen for hvordan vår forståelse av fortiden preges av nåtiden har stått sentralt i hennes forskning. Da Marcel Prousts «På sporet av den tapte tid» i 2013 ble utgitt i ny utgave, tok hun denne interessen med seg inn i forskning på forfatterens behandling av seksualitet og erotikk. Det har resultert i artikkelen «Marcel Proust on erotic dreams and oneiric knowledge» fra 2017.

Våte drømmer

– «På sporet av den tapte tid» er full av seksualitet og skildringer av både heterofilt og homofilt begjær, sjalusi, intriger og mange sterke følelser, sier Mo.

Da Mo leste Proust i forbindelse med nyttingen, ble hun minnet om en bok hun hadde lest mer enn ti år tidligere, der forskeren presenterte tekster fra antikken om drøm og søvn. Spesielt var forskeren opptatt av en drøm som kalles for «oneirôgmos», som oversettes til «erotisk drøm» eller «våt drøm».

– Det spesielle med disse drømmene er at kroppen reagerer på samme måte i drømme som i våken tilstand. Det er denne nærheten eller likheten mellom drømmen og det våkne livet som gjør dem fascinerende. Med «varme og skum» står det i noen av de eldre kildene, altså ejakulasjon.

Gjennom antikken og middelalderen var mange teoretikere opptatt av å fastslå om drømmer var sanne eller falske, sjelelige eller kroppslige, profetiske og sendt fra Gud, eller om de var sendt av djevelen. Disse diskusjonene førte til at det ble laget kompliserte systemer for å kategorisere de ulike drømmene. Ifølge Mo er det vanskelig å plassere våte drømmer i et slikt system.

Frigjørende om kjønn og seksualitet

Mo mener det er tydelig at Proust er opptatt av kjønn i «På sporet av den tapte tid».

– «På sporet av den tapte tid» er en fortelling om både heterofil og homofil kjærlighet, og det er helt klart at Proust er dypt fascinert av kjønn og forestillinger av kjønn. Han er blant annet opptatt både av det androgyne og hermafroditte, og beskriver kropp og identiteter som er både kvinnelige og mannlige.

– Han skriver om homoerotiske virkeligheter og uttrykksformer som har vært frigjørende for hele det tjuende århundret, og som jeg mener er frigjørende for tenkning om kjønn og seksualitet også i det tjuende århundret, fortsetter hun.

Beskrivelsene av våte drømmer kan spores tilbake helt til antikke tekster. Mo forklarer at dette er kunnskap som langsomt går tapt eller sensureres, og som det ikke lenger snakkes høyt om på 1800-tallet. Proust hadde derimot forkjærlighet for å fortelle om det menneskene gjerne vil holde hemmelig.

– Påvirkes vi i dag av hvordan seksualitet ble forstått i tidligere tider?

– Jeg tenker at Proust hvert fall

er en kilde til å tenke friere omkring kjønn og seksualitet enn selv vi i vår tid er vant til å gjøre. Sånn sett er det veldig befriende å lese han.

Ikke kontroversielt

Selv om Mo forteller entusiastisk om homofil kjærlighet, begjær og våte drømmer i litteraturen, hadde ikke dette temaet vært i hennes tanker før hun oppdaget hvordan Proust resirkulerer gamle drømmeteorier. I senere tid har hun hatt mange interessante diskusjoner om drøm, erotikk og seksualitet også med studentene sine.

– Når man begynner å snakke om drømmer vi til vanlig ikke snakker høyt om, oppdager man at dette ikke egentlig er kontroversielt på noen som helst måte. Det er bare en del av det drømte livet som i vår tid har fått lite oppmerksomhet.

Litteraturprofessoren anbefaler å lese Proust, på tross av romanens 3000 sider.

– Å ha Proust som en ledsager i hverdagen er en måte å berike livet på. Det er ikke først og fremst på grunn av de våte drømmene. Dette er ikke så spennende materiale sånn rent erotisk, men det er nesten utrolig hvilke verdener du kan oppdage gjennom hans blikk.

kulturredaksjonen@universitas.no

Kinesisk nyttår i Oslo

HØYTID: I år faller det kinesiske nyttåret til fredag 16. februar, og markerer starten på en femten dager lang feiring. 2018 er hundens år, et dyr som i kinesisk tradisjon symboliserer hell. I kinaputtens hjemland skjer feiringen høyløst og fargesprakende, mens Oslo prøver seg på en noe mer avmålt variant. Tar du turen til Vippa

fredag kveld kan du få fart på helgen med en real runde karaoke, før lørdag og søndag vies til mer kinesisk kultur, språk og mat.

Eventuelt kan du ta feiringa hjemme i kollektivet med en god gammeldags chop suey fra kinarestauranten på hjørnet, eller prøvde deg på en av Oslos mange dim sum-muligheter.

Advarsel til alle stalkers

SOSIALE MEDIER: I sin neste oppdatering skal Instagram innføre en funksjon der det gjøres synlig for avsender om noen tar skjermbilde av det du deler i Instagram Stories, melder Independent. Varsellampa bør dermed blinke rødt for alle stalkere der ute som har nytt godt av muligheten til å lagre andres Sto-

ries-øyeblikk, som i utgangspunktet kun er tilgjengelig i 24 timer. Nå vil eventuell skjermbildetaking varsles med et sol-formet symbol ved siden av navnet til brukeren, for den som går gjennom lista av seere på Stories. Kanskje en seier for privatlivet, men et definitivt tap for sofadetektivene.

tekst Mathea Reine-Nilsen
foto Roar Bye Blåsno-Falnes

– Jeg er en del av snyltegenerasjonen

«Jeg kjenner med glede på usikkerheten som preger meg, og usikkerhet tror jeg må til hvis du vil bli jævlig god»

Erik Poppe er suksessrik som få, men beskriver likevel seg selv som en usikker «late bloomer». Han mener dagens studenter må gi litt mer faen.

■ HVEM: Erik Poppe, filmregissør

■ STUDERTE: Kriminologi og statsvitenskap ved Universitetet i Oslo (UiO), cinematografi ved Dramatiska Institutet i Stockholm, PhD: Objektivets subjektivitet ved Høyskolen i Lillehammer (HiL)

■ NÅR: UiO 1980, Dramatiska Institutet 1991, HiL 2015

■ AKTUELL MED: Filmen «Siste resept»

Det er fredag kveld, premiere på «Siste resept» og siste innspurt i produksjonen av filmen om Utøya. Likevel får vi halvannen time med filmregissør Erik Poppe.

Det har vært mye jobb i det siste. Poppe er i vinden som aldri før. Veien til suksess bygger på massive mengder arbeid, sier han. Suksess til tross, han er ikke blitt mer selvsikker med årene.

– Noen starter som verdensmestere. Personlig tror jeg nok jeg er mer av en «late bloomer». Jeg kjenner med glede på usikkerheten som preger meg, og usikkerhet tror jeg må til hvis du vil bli jævlig god.

Veien inn i filmbransjen ble mer en omvei, som startet med kriminologi og statsvitenskap ved Universitetet i Oslo, og flere år som journalist og fotograf. Det var en spennende tilværelse, men konfliktfotografering ble krevende i lengden. Kollegaene hans i felt slet med psykiske påkjenninger og rus. Det skremte ham.

Lidenskapen var fremdeles å fortelle historier, men formatet måtte endres. Dermed endte han på Dramatiska Institutet i Stockholm i slutten av tjuetårene.

– Film var ingen stor greie i Norge på 80-tallet. Det stinket liksom litt av norsk film, forteller han. Etter møysommelig research kom han frem til at det måtte bli Stockholm, og Poppe ble én av tre studenter som ble tatt opp det året.

Når Poppe snakker om film, lyser engasjementet av øynene, og samtalen dreier ofte vekk fra studietiden. Hendene løper over bordet. Det er tydelig at riktig valg ble gjort.

– Jeg følte meg kanskje litt forpliktet til å være opinionsdanner. Jeg var typen som i samtale med andre gjerne slo historier i bordet – BAM! utbryter han og hamrer knyttneven i bordet for å illustrere.

– Jeg kunne bombe diskusjonen: «Jeg hører hva du sier, men du tar feil», liksom. En forferdelig debat-

tant, men forhåpentligvis litt anstendig innimellom også.

Poppe er ikke i tvil om at studietiden er det som har formet ham mest som person. Ikke nødvendigvis kollokvienene, men de uformelle møtene med andre mennesker, inkludert forelesere. Utdanningsmiljøet i Norge i dag er han heller skeptisk til, og etterlyser mer egenrådighet.

– Generasjon prestasjon er noe av det verste som har skjedd Norge. Jeg vil at noen skal stå på bordet og rope revolusjon, starte en revolt! sier han, men forsikrer Universitas' utsendte om at det ikke er vår feil. Det er hans generasjon som har skapt oss.

– Hva vil du kalle din generasjon? Poppe tenker en stund, før han lander på «snyltegenerasjonen».

– Eller «vil-ha-enda-mer-generasjonen», og jeg er ikke særlig stolt av det. Vi fikk hentet mest ut av velferds-Norge. «En bunt med surfere», mener han også er passende.

Selv om Poppe mener han fant seg selv i studietiden, har han ikke noe behov for å skue over skulderen.

– Jeg mener at tiden du er i er til enhver tid den du eksisterer i, og sånn sett den beste. Jeg er ikke glad i folk som sier at alt var bedre før.

Per Fugellis budskap om at det finnes noe godt ved hver livsfase, selv på vei inn i døden, er han tilhenger av.

– Enhver fase i livet har sitt gull. Avsluttende er det to ting regisøren trekker frem som noe studenter bør ha i bakhodet. Det første er å bry seg om noe annet enn seg selv. Studier er vel og bra, men ingen nødvendighet. Han mener det andre er blitt fryktelig klisjé, men at det fremdeles står sterkt:

– Pers resept på et bedre liv er å gi litt mer faen. Og det synes jeg har deler av en sannhet i seg. Pust med lungene, ikke magen. Stå trygt plantet på bena og vit at dette kommer til å gå bra.

kulturredaksjonen@universitas.no

Den store Valentine

«Fly on the Wings of Love», sang Olsen Brothers i 2000, og det er nettopp det du bør gjøre i dag. Her er Universitas' håndbok i ulike måter å feire kjærligheten på.

Flørtning

tekst Therese Norum Halvorsen

Uansett om du har bestilt blomster på døren til din utkårede, eller befinner deg nederst i sjokoladeisbøtta av kjærlighets sorg mens du tenker «å nei, ikke det der kommers-greiene igjen», les videre! Dette er ingen klassisk Valentines-guide for ham og

henne. Det ville vært naivt, da 9000 personer tross alt skilte seg i 2016, ifølge SSB. Dette er heller en guide til hvordan du som student kan få en hjertens god dag, uansett hva eller hvem ditt selskap er.

kulturredaksjonen@universitas.no

Medisinstudenten

Du har hatt kjæreste lenge og synes en egen dag tuftet på par-romantikk er helt på sin plass. Du mener roseblader til å strø utover senga er en helt naturlig del av studentbudsjettet. Sammen med kjæresten har du bedt et vennepar på middag etter skolen. Du lager lasagne uten lasagneplater, for det er mye mindre karbohydrater og mer grønnsaker, og i glasset fylles bobler av typen Solo Super. Etterpå får du med deg samboeren på gratis mini-teatersalong, «Hva vil det si å være hekta på kjærlighet?», med forfatter og psykolog Sissel Gran på Nationalteatret klokken 18. Kvelden avsluttes med roligdans på skøytebanen i Spikersuppa midt på Karl Johan.

Dagens soundtrack: (Your Love Keeps Lifting Me) Higher – Jackie Wilson

Idrettsstudenten

Du kjenner at dette blir en god dag etter at du klarte å tyne kroppen maks og persa i benk i går kveld. Da en dag uten trening er en dag uten mening, har du invitert dama med på en romantisk 4x4-joggedate på mølla. Du synes likevel Valentines er no' helsikes mas, og ber dama som ønsker mer samvær om å «vente til freddan». For deg er denne dagen spikra lang tid i forveien, ettersom at det er åttedelsfinale i Champions League klokken 20.45. Du og gutta møtes for å se Liverpool knuse Porto mens dere lesker dere med noen rolige proteinshakes.

Dagens soundtrack: Vill Ha Dig – Drømmhus

Lærerstudenten

Du dropper forelesning og tar en frisk dukkert på Tøyenbadet. Hvem trenger The Well når Tøyenbadet har 50 meter basseng med 28 varmegrader, stupe-tårn og rutsjebane for snau 73 kroner for studenter? Noen dager i forveien har du bedt en venninne med på Peppes for å skeie ut, da de tross alt har byens beste oreokake til dessert. Noen andre i klassen får høre hva dere skal, og siden inkludering står sterkt i skoleverket har du plutselig booka et helt langbord på Peppes. Etter maten drar dere videre til SYNG-along-kino med Løvenes Konge på SYNG kl 20. Når alle stemmer i på «Fyll ditt sinn med kjærlighet» kjenner du virkelig at klassen er én organisme.

Dagens soundtrack: Fyll ditt sinn med kjærlighet – Yngvar Numme, Åsleik Engmark

KHiO-studenten

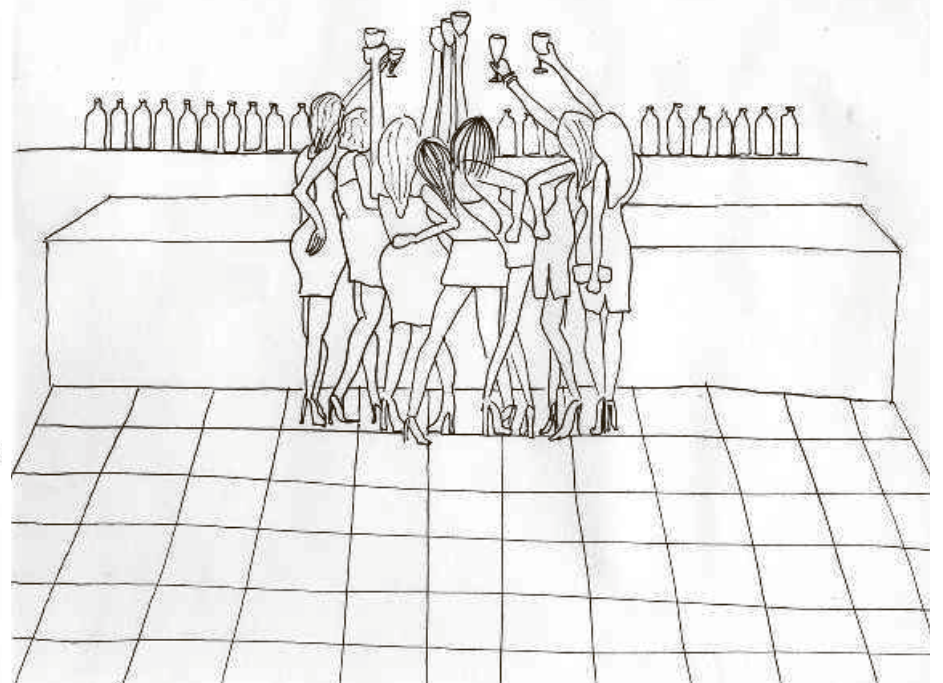
Du er et skapende vesen med en eksentrisk sjel som springer i alle retninger. Du benytter dagen til å lære deg å kanalisere det indre, bli mer tilstede og oppmerksom, og drar på Valentine's Heart Opener Yoga Flow med Elena Anastasia på Nordstrand for 150 kroner. På kvelden får du med deg noen venner på Klondike sin releasekonsert på Gamla klokken 19, for å kjenne på nuet over et glass rødvin og for å se en kompis fra videregående spille i band. Når konserten er over innser du at du har vært i rollen hele dagen og faktisk har glemt å være i den virkelige verden.

Dagens soundtrack: Could You Be Loved – Bob Marley & The Wailers

Jusstudenten

I tillegg til at det er Valentines, er det også lillelørtdag. Selv om du er en seriøs student, vil du gjerne leve litt. Det betyr: ut i kveld med verdens beste jenter. Det der par-greiene som markedskreftene har satt i gang kan de bare glemme at dere blir med på, ref. Per Fugelli-quoten «Gi litt mer faen» som du har tatovert på underarmen. Du feirer dagen med de du elsker mest i verden: The Clique, Squad, Gjengen allianse. Sammen har dere planlagt å se den nye, etterlengtede 50 Shades Of Grey-filmen. Etter kino går turen til Heidi's for god stemning. Synkronskåling med hvitvin legges ut som Boomerang på Insta.

Dagens soundtrack: Single Ladies – Beyoncé

Valentines-guiden

SV-studenten

Etter at du var på frokostseminar om Stortingets klimamelding arrangert av WWF, har du fått enda en bekreftelse på at fremtiden er rimelig dystre greier. Du har derfor etter mye googling konstantert at du har pådratt deg en mild fremtidsangst. Du blir i meningsfullhetens ånd hjemme for å skylle rømmebeger og putte dem i blå pose. Til middag har du noe restemat du har kjøpt fra Too Good To Go. Selv om det er alla hjærtans dag, har du faktisk lært på sosiologiseminar at ekteskapet er en institusjon i samfunnet som er helt meningsløs. Du dedikerer dagen til ditt favoritt-menneske i hele verden: deg selv. Du trenger vel ingen date når du kan «Brooke yourself» og nyte en pose Cheese doodles med gaffel.

Dagens soundtrack: It's Not Unusual - Tom Jones

BI-studenten

Du skulle egentlig til Paris med kjæresten, men prisene på Eger ville det annerledes. Du har måttet bruke alle pengene på en dyr veske til macen, for sekk på BI er rett og slett pinlig. Som den goalgetter'n du er, lar du likevel ikke en god dag gå til spille. Du må. Nettverksbygge. Hele. Tiden, og drar en tur innom utdanningsmessa i Oslo Spektrum. Selv om du er som blakk å regne, får du god hjelp fra Mastercardet og legger kjærlighetsdagens feiring til The Well. Du vet at TV2 Hjelper deg fant sæd og legionellabakterier der i august, men dette har de vel fått fjerna by now? Du bestiller kveldsbad fra kl 19 til 325 kroner og gleder deg til valgfritt bruk av badetøy.

Dagens soundtrack: S Club 7 - Never Had A Dream Come True

ILLUSTRASJONER: EMILIE SHANTI

HF-studenten

Du har vært singel lengre enn Statsarkivet har eksistert (etablert 1817), men begynner endelig å høre søt musikk fra ei jente på idéhistorie. Dere har avtalt å henge senere, men du er usikker på om du skal foreslå språkkafé på Deichmanske Tøyen klokken 17, eller høre samtalen mellom Annette Groth og Øivind Bratberg om Britiske tilstander og Brexit på Deichmanske Hovedbibliotek klokken 19. Du er på jakt etter noe autentisk og en substansiell relasjon, så det er viktig for deg at første hangout kan bidra til videre dialog. Du velger Tøyen-alternativet sånn at dere også kan nyte deilig tyrkisk beyti på Anatolia på Tøyen Torg.

Dagens soundtrack: Hooked On a Feeling - Blue Swede

Westerdalsstudenten

Du synes livet er like på topp som manbunnen på hodet ditt. Det finnes ikke en frier i mils omkrets her i gården, så etter at du fikk høre at Oslo Camping arrangerer Singelgolf fra klokken 13 til 01 til 110 kroner per pers, har det ikke vært tvil om hvor du skal i dag. Du drar med deg et par venner fra klassen for noen duggfriske Bulmers og litt golf. I tillegg har du en kompis som skal «stå» i kveld, og er alltid keen på litt god gammaldags awkwardness, så dere drar videre til Stand Up Grünerløkka's Nykommerkveld på Tamara Cafe & Bar. I dine øyne er det ingenting som slår lettis med gode venner. Kjenner du gjengen rett blir det vel tre øl for 120 kroner på Kai Kola etterpå, helt til kranene er tomme. Pils er hellig ass!

Dagens soundtrack: Celebration - Kool & The Gang

Musikkstudenten

Du synes Valentines er et koselig, men krampeaktig konsept. Du finner det materialistiske fokuset kvalmende, så det eneste du orker av romantikk denne dagen er en kaffe med din cello-kompanjong på Pust, like ved NMH. Du kan uansett ikke risikere å miste verdifull øvingstid - Gud forby! Når kvelden etterhvert røyner på og du er øm i fingra av å øve, tar du turen til skolens egen baby, NMH's festival Serendip på Kulturhuset. Der er det kick-off fra 17-21, og det er attpåtil gratis.

Dagens soundtrack: You Can't Hurry Love - Phil Collins

debattredaktør: Runa Fjellanger
debatt@universitas.no 901 59 831
Frist: søndag klokka 17

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

IDÉ OG DEBATT

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Kvalitetskaffe

Sammen (Studentsamskipnaden på Vestlandet) avslører i Studvest at de jobber med å forbedre kaffebarene sine.

– Vi er i startfasen ennå, men planen er at det blir et nytt to-talkonsept, sier Ørjan Vågstøl, direktør for mat og drikke i Sammen til Studvest.

Dagens tilbud imponerer ikke, skal vi tro enkeltemnestudent Inga Lang.

– Jeg hadde gjerne benyttet

meg av en kaffebar av god kvalitet her på Studentsenteret. Folk kommer jo hit uansett, så en bedre tilbud hadde vært positivt for mange, sier hun.

Vågstøl meddeler Sammen har inngått en avtale med kaffebrenneriet Solberg & Hansen.

– Vi må være like gode på kvaliteten på både kaffebønnene, produktene og baristaene som konkurrentene våre, sier Vågstøl,

Gode busser

Allerede til neste helg kan alle studenter med periodebillett reise uten ekstra kostnader på nattbussen i Trondheim, melder Under Dusken. I fjor utlyste fylket et krav om dokumentasjon til etterspørselen fra Velferdstinget om å fjerne nattaksten for studenter. Det utløste en underskriftskampanje som fikk over

7.000 underskrifter fra studenter i Trondheim.

Matematikkstudent Enok Liland (21) tror tilbudet vil gjøre det tryggere på byen.

– Tror det hjelper sykt, særlig for jenter. I tillegg så vet jeg at det er mange som drar hjem tidlig bare for å slippe å betale for nattbuss, sier han til Under Dusken.

Ukas sitat:

«Vi lever på internett og det er gøy å få likes»

Studentene bak instagramkontoen @uib_aesthetics, til Studvest.

Ukas tweets:

Inge Jan Henjesand @ingejan

Det er tydelig at BI-kompetanse er attraktivt i en digital tidsalder. Anbefalt lesning i dagens DN!

For good times and bad times, I'll be on your side forever more

h_abigael @hilde_abgael

Veileder: Hilde, hva er etikk? Hilde: ehh...pensum... #studentliv #praksis #sosionom #sosialarbeid

Love godt!

Helle Gannestad @Uhellet

Shit! Begge skolene jeg har gått på skifter navn. Er det fordi ingen vil stå inne for at de ga meg vitnemål? #oslomet #westerdals

Ja.

Nora Warholm Essahli @NoraWEssahli

Når foreleseren problematiserer begrepet «virkelighet» så vet man at semesteret endelig er igang igjen. #studentliv

Sikker på at du ikke har innbilt deg dette?

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?

Send innlegget ditt på e-post til

debatt@universitas.no

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

■ Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende

■ Vi tar oss retten til å forkorte innlegg

■ Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17

■ Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

SiO-styret må få fart på sakene!

SiO-monopol

Eskild Gausemel Berge, UiO-student

Den siste tiden har Universitas belyst SiOs mat- og drikketilbud. Svært mange som har vært innom en SiO-kantine vet at tilbudet er dyrt og dårlig. At en kopp kaffe nå koster 18 kroner blir for dumt, når den samme koppen koster 5 kroner i en ISS-kantine.

Jeg ble sjokkert da jeg leste om kokken Jerome Vincendeau i forrige utgave av Universitas. Flink fagfolk som ønsker å lage ordentlig mat burde bli lyttet til. Når de i tillegg hylles av kundene burde de få lønnsforhøyelse. At Vincendeau fikk sparken fremstår som latterlig, han burde heller fått jobben som direktør for SiO mat og drikke.

SiO har alle forutsetningene på sin side, for å kunne tilby studentene et billig og godt kantinetilbud. Dagens tilbud er altfor dårlig. Nå må studentrepresentantene i SiO-styret få fart på sakene og gjøre noe for medstudentene. Om ikke SiO får til betydelige endringer i tilbudet i løpet av kort tid, burde de få konkurranse.

«Jerome Vincendeau burde heller fått jobben som direktør for SiO mat og drikke»

Fikk sparken: Jerome Vincendeau.

ARKIVFOTO: XUEQI PANG

Smakløs kollektiv avstraffelse

Studieavgift

Julianne Ferskaug,
jusstudent og
vara for Venstre til
bystyret i Oslo

I Universitas 31.01. irriterer nettredaktør Markus Slettholm seg over gratispassasjerene som snylter til seg studentgoder. Han ønsker å øke studieavgiften, slik at det ikke blir noe å spare på å få studentpriser, med begrunnelsen at det er samfunnet som må betale for dette. Slettholm slenger rundt seg med omtrentligheter og skyter spurv med kanon.

Slettholm peker på at det er 3000 studenter hvert semester som ikke avlegger studiepoeng. Å legge til grunn at alle disse er snyltere er en lite tålerant måte å se på en sammensatt gruppe. Sykdom, fysisk og psykisk, studenter med store eksamener og få gjentak-

muligheter som utsetter eksamen, eller krevende verv, er alle andre grunner enn å snike til seg goder fra samfunnet. Slettholm må gjerne kjempe for å oppheve gratisprinsippet i høyere utdanning, selv om jeg er uenig. Men la oss ikke fordumme en debatt om et grunnleggende prinsipp i den norske utdanningsmodellen til å handle om en liten gruppe snyltere.

Gratisprinsippet er et av de viktigste tiltakene for sosial mobilitet og utjevning i Norge. Utdanning er en viktig bærebjelke i

«Slettholm slenger rundt seg med omtrentligheter og skyter spurv med kanon»

velferdssystemet og å øke studieavgiften vil kunne svekke den utjevningseffekten den har i dag.

Slettholm mener at en studieavgift på 3000 kroner ikke er en så stor del av de 53.000 kronene man får i lån og stipend. Jeg er uenig. Fulltidsstudenten er et mål i Norge, men de fleste studenter må jobbe ved siden av studiene. Dette går ut over studiet og kunnskapen en sitter igjen med. En økning i studieavgiften på omtrent 2400 kroner vil, med en timelønn på 120 kroner, tilsa at studenter må jobbe nesten 20 timer ekstra hvert semester. Vi kan ikke straffe de studentene med dårlig økonomi med en ekstra arbeidsuke i semesteret for å straffe et ukjent antall snyltere.

Frafallet fra høyere utdanning koster samfunn og enkeltindivider mye penger. Å innføre nye tiltak som hever terskelen for å gjennomføre utdanningen

FAKSIMILE: UNIVERSITAS 31.01.18

er både kontraproduktivt mot gjennomføringsprosessen og lite samfunnsøkonomisk.

På samme måte som vi kanskje aldri vil finne en måte å sikre oss helt mot at det snikes på trikken, kan vi kanskje heller ikke sikre oss helt mot at noen utgir seg for

å være studenter for å få prisavslag. Det er ikke ideelt. Men det er heller ikke ideelt å pålegge alle studenter et straffegebyr for å stanse de få som gjør det. Så la oss ikke ty til kollektiv avstraffelse av alle studenter på grunn av noen få gratispassasjerer. Det kler akademia svært dårlig.

Studentdrevet pub på Fredrikkeplassen, så klart!

ARKIVFOTO: ERLEND DALHAUG DAAE

Felles pub

Vette Westlie,
nestleder for A-lista

Hvordan gjøre det mer attraktivt for studentene å være på Blindern etter forelesninger og seminarer? Dette er et aktuelt diskusjonstema i alt fra lesesaler, studentpolitikk og kantinebord. Enkelte peker på at problemet ligger i at det ikke er et utested/pub som er åpen på ettermiddags- og kvelds-

tid som studentene kan møtes på hverdage. I samme åndedrag trekkes SiO-monopolet og kjellerpubene på hvert fakultet inn som deler av problemet.

Det er liten grunn til å tro at SiO-monopolet påvirker dette. SiO Mat sin rolle er å tilby bra og (relativt) billig mat på dagtid. Sammenliknet med en privat aktør gjør de dette, sjøl om tilbudet er langt fra bra nok. SiO Athletica tilbyr trening på kveldstid, men det er grunn til å tro at de som velger å trene etter endt studiedag hadde

valgt å gjøre det uavhengig av nærheten til nærmeste vannhull.

Hovedgrunnen til at det ikke er et pubtilbud på hverdage på Blindern er at fakultetsforeningene er redde for at dette vil frarøve dem viktige inntekter fra kaffe- og ølterste studenter. Men ved å erkjenne en konflikt kan man også finne løsningen på den.

Forslag på vegne av A-lista: Alle kjellerpubene går sammen om å drive et felles spise- og utested av og for studenter på hele UiO. Samarbeidet vil være organisert som et

«Det er liten grunn til å tro at SiO-monopolet påvirker dette»

kooperativ slik at overskuddet fra driften fordeles likt på alle fakultetsforeningene (som deltar). Ikke bare kan dette være lønnsomt og attraktivt økonomisk, men det vil også føre til mer sosial kontakt

blant studentene på tvers av fakulteter og institutter. Dette vil i neste omgang gjøre det enda mer attraktivt å bli aktiv i en fakultetsforening og oppmuntre til akademisk tverrfaglighet.

I stedet for en utdatert kullsviertro på at bare man slipper til kyniske markedskrefter så vil alle verdens problemer løse seg, mener A-lista at man i første omgang bør tilstrebe et tilbud som er av og for studenter. En studentdrevet pub på for eksempel Fredrikkeplassen kan være et slikt tilbud.

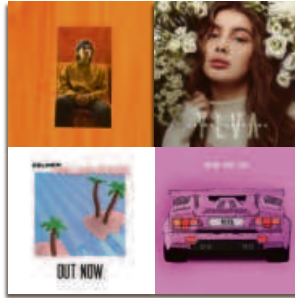
anmelderredaktør: **Mathias Gravdehaug**
anmeldelser@universitas.no 415 97 277

ANMELDELSER

 TEATER-SPECIAL

Universitas anbefaler (følg spillelista på spotify)

Ny norsk musikk

Be My Valentine – Ylva

Både sexy og kjøpesenter-følelsesfremkallende – akkurat som Valentines!

25 – Fieh

D'Angelo har plutselig blitt både ung, norsk og kvinne, nytt for meg!

Palm Tree – Palm Tree

Som limen i Coronaen!

Føler Meg Selv – Myra

Elsk deg selv!

PRESSEFOTO: ØVIND EIDE

En moderne tragedie

Det er stjernespekket på scenen når den litterære klassikeren «En handelsreisendes død» settes opp på Nationaltheatret. Forestillingen gnistrer likevel bare mot slutten av siste akt.

En handelsreisendes død

Hvor: **Nationaltheatret**

Siste forestilling: **27. april**

Regissør: **Trond Espen Seim**

Skuespillere: **Atle Antonsen, Lailia Goody, Olav Waastad, Espen Alknes**

Arthur Millers moderne tragedie og kritikk av den såkalte amerikanske drømmen fra 1949, virker stadig aktuell. Hvordan stake ut en karriere? Hvordan oppnå suksess i et samfunn i stadig endring? Skal en satse på gode karakterer, eller funker det bare å ha et vinende vesen og en god idé? Familiefaren Willy Loman, spilt av Atle Antonsen, klamrer seg fast i sistnevnte. En besettelse som skal føre til familiens undergang – selve bildet på hvordan den amerikanske drømmen bejaes av de få som har lyktes, men utgjør en tragedie for de fleste andre.

Stilen blant de eldre og yngre skuespil-

lerne anskueliggjør et mulig skille mellom ulike skuespillertradisjoner. Laila Goody, som Linda Loman, og Antonsen sine karakterer står i kontrast til Lomans yngre sønner, som har en mer levende stil. Særlig Olav Waastad, i rollen som den ene sønnen, skiller seg ut som mer naturtro og mindre knyttet til manus. Et friskt pust på en scene der det overtydelige budskapet tidvis trumfer stykkets form.

All den tid tematikken er relevant også i dag, virker formen tidvis haltende. Dramaet er plassert i en moderne samtid, hvilket kommer til syne gjennom rekvisitter som TV, Iphone, klesstil og remixed 80-tallsmusikk. De unge, nedre middelklassesønnene, som sitter foran macen på rommet og mixer låter, begynner nærmest hver setning (nesten gråtkvalt) med å si «Men far...», og ord som «kjøter» gjentas. At språket skiller seg fra konteksten i sin gammelmodige sjargong virker klosset – om ikke parodisk. Replikkene kunne hatt godt av å tilpasses den samtiden og det miljøet stykket er plassert i, i samsvar med hvordan resten av stykket visuelt er modernisert.

En treig og noe stilisert første akt til tross, når Biff i andre akt konfronterer faren med hans livsløgn, gis stykket en vibrerende nerve, og scenen forblir stykkets absolutte høydepunkt. Bare synd dette var like ved forestillingens ende.

Regine Stokstad

anmeldelser@universitas.no

Nationaltheatrets oppsetning av «Personer, Steder og Ting» byr på katarsis og en tour de force av Ine Jansen.

Personer, Steder og Ting

Hvor: **Amfiscene, Nationaltheatret**

Siste forestilling: **11. april**

Regissør: **Gísli Örn Garðarsson**

Skuespillere: **Ine Jansen, Anneke Von der Lippe, Per Egil Aske, Erland Bakker, Endride Eidsvold, m.fl.**

Duncan MacMillans uforutsigbare og tankeprovoserende stykke maler et bilde av avhengighet med bredere pensel, og balanserer knirkefritt svart humor med en ellers dyster tematikk. Det åpner på karakteristisk forvirrende vis med meta-teater, i det vår protagonist Emma, en alkoholisert og narkoman skuespillerinne, går i rusfremkalt oppløsning på scenen under Tsjekhovs «Måken». Dette leder til et mer eller mindre ufrivillig opphold på rehab, for å få et skriftlig bevis på at hun er nykter og som sådan ikke utgjør en risiko for fremtidige arbeidsgivere.

Men for Emma innebærer det å stå på scenen også en rus, og tillater henne «å føle de mest intense øyeblikkene i livet om og om igjen», slik hun selv beskriver det. I tillegg til dette lyver hun hele tiden. Om sin egen historie, om navnet sitt, om familien. Dette bringer til fronten et av stykkets store spørsmål: Er vi alle junkies på ulike nivåer?

Smarte scenografiske grep fortjener honnør, og skaper en intens og følelsesmessig konfronterende opplevelse for publikum. Scenen ligger som en veggløs institusjonskorridor i

Vekkende berg- og dalbane

PRESSEFOTO: ØVIND EIDE

midten av rommet, med svingdører i begge ender. Tilskuerne ser inn i og gjennom dette rommet fra begge sider, altså rett på hverandre. I overgangene mellom scenene brukes blant annet strobelys og housemusikk, som tilfører dynamiske oppbrudd til det ellers statiske rammeverket scenen utformer.

Det må understrekes hvilken spektakulær jobb Ine Jansen gjør, idet hun bærer stykket på sine ustabile skuldre fra start til slutt. På tross av at stykket tidvis er repeterende, blir det aldri kjedelig. Jansen får god drahjelp fra ensemblet, med blant annet Anneke von der Lippe, som spiller både klinikksjef, terapeut og Emmas mor, og Mattis Herman Nyquist som har rollen som den noe enkle hjelpeleieren.

Stykket kan kanskje beskrives som en tur med berg- og dalbane. Første akt er full av looper og bratte bakker, mens andre akt er den edrue innkjørselen til plattformen, med den alltid overraskende bråstoppen. Det skal imidlertid ikke avsløres hvorvidt turen, lik en berg- og dalbane, ender samme sted som den begynte. Det som i hvert fall er sikkert, er at det å ta seg en drink sjelden har frembragt så ambivalente følelser som etter å ha sett Gísli Örn's dramatisering av «Personer, Steder og Ting».

Knut Anders Finnset

anmeldelser@universitas.no

Runa Fjellanger, idé- og debattredaktør i Universitas

Ukas anbefaling

Put your hands up for diktanalyse

Vi må prate sammen. Altså, ikke som i «vi må snakke», verdens aller mest angstfremkallende setning. Vi må bokstavelig talt begynne å prate sammen. For seminarundervisning er bygd på et vakkert prinsipp: I stedet for powerpointkaraoke fra en traust foreleser i 60-åra som ser lengselsfullt opp mot kontoret på toppen av elfenbenstårnet, skal vi lære gjennom

faglig diskusjon. Tenk, det kunne vært vår beste tid på universitetet. Intellektuell utvikling! Faglig innsikt! Sånne ting. Dessverre er det ikke sånn, og det er deres feil. Dere gjør meg til en HF-jente, når jeg for åttende gang rekker opp hånda for å si noe ganske selvfølgelig om diktanalyse. Det er på tide å ta skjerpings. Vær så snill, rekk opp hånda. For min skyld.

Hva: **Ta en Hermine**Nibh: **Seminargruppa i NOR2312**Hvorfor: **Så jeg slipper**

Andrea Kunz, journalist i Universitas

Ukas advarsel

MEMENTO BRODDEMORI

De kritiske mann mot natur-tilstandene fortsetter ute, med speilblanke flater overalt. Enkelte har tatt til seg forrige ukes anbefaling, og gått til innkjøp av brodder. Det som dog er viktig å ha i minne er at selv om dette fottøyet kan redde liv ute, kan det drepe inne. Dersom man er uerfaren broddebruker er det fort gjort å

glemme at de må tas av så fort man er innenfor dørstokken. Jeg observerte nylig en medstudent som ble offer for dette. Blid og fornøyd vandret hun inn dørene på Eilert Sundts hus, men etter to skritt forsvant både smilet og fotfestet. Det var smertefullt. Kanskje litt for ryggen hennes, men mest for netthinna mi.

Hva: **Døden**Hvor: **Inne, spesielt på keramiske fliser**Når: **Du har kjøpt brodder**

Mimrekalas for seniorenene

PRESSEFOTO: L-P LORENZ

«Hair» byr på hitbonanza fra 60-tallet, men ikke så mye mer.

Musikalen «Hair» ble skrevet i samme tid som handlingen er laget til. En tid preget av hippiebevegelsen og unges protest mot politikerne, og som sendte en hel generasjon av unge amerikanere i krig. Musikalen handler om en gjeng unge, politisk aktive hippier bosatt i New York. Hvem som er hovedpersonen er vanskelig å forstå før langt ute i andre akt, først når publikum blir introdusert for Claudes konflikt rundt innkallelse til militæret. Han blir med det stående frustrert mellom forventningene fra de konservative foreldrene og hippievennene.

Om du ikke kjenner godt til handlingen til «Hair» fra før av, er det vanskelig å henge med. Det kan virke som de har konsentrert seg mer om å proppe inn alle sangene enn å legge vekt på et tydelig handlingsforløp. Dette til ulempe for tilskuere født etter 1990. Noe som trolig er en hel del, ettersom Jose-

fine Frida Petterson, kjent fra Skam, er å se på scenen.

Det er noe lite troverdig over de «frigjorte» hippiene på scenen, når de spilles av de stive, kalde nordmennene. Det kan se ut som et par av skuespillerne gled på isen på vei til øving, og at dette resulterte i anspenst hofteristing - en stor del av hvert eneste dansenummer. Det hele framstår mer som klein imitasjon av hippie-stereotypien, og minner litt om en skolelevy.

Da «Hair» kom i 1967, var musikalen viktig og relevant, og fokuset på sex, narkotika og nakenhet sjokkerende. I dag er den lite relevant og sjokkerende, og framstår mer som en nostalgiseremoni for besteforeldre. Første akt avsluttes med en kort nakenscene. Denne er ikke mer interessant enn at skuespillerne slipper et laken i slutten av sangen «Where Do I Go?/ Hvor skal jeg gå?» og står plutselig hånd i hånd helt nakne. «Nå har nakenscenen vært, så nå kan vi bare gå,» sier en av skuespillerne mens han later som han er

Hair

Hvor: **Oslo Nye teater**Siste forestilling: **28. april**Medvirkende: **Eldar Skar, Petter Vermeli, Josefine Frida Pettersen m.fl.**

en i publikum over høyttaleren, som et humorinnslag. På premieren til «Hair» var nakenscenen kontroversiell og resulterte nok i gisping i hele salen. Det kunne ha blitt gjort et forsøk på å modernisere kontroversen, men i stedet blir 2018-publikummet eksponert for pupp for tiende gang den dagen.

«Da er det bare å finne frem hippiebuksa igjen!» sies det fra en godt fornøyd og godt voksen tilskuer på vei ut dørene etter å ha sett musikalen ved Oslo Nye Teater.

Det var tydelig at de eldre i salen storkoste seg, men dette teaterstykket er kanskje ikke for millenniumsbarna.

Teresa Eltervåg Cissé
anmeldelser@universitas.no

Kulturkalender

15 feb Stipendfest på Samfunnet Bislett m/ konsert!

Det er en menneskerett å bruke om en viss prosent av stipendet den dagen du får det. Vel skal du bli nødt til å knipe og spare på disse kronene utover måneden, men det er ikke noe du skal tenke på i dag. Denne torsdagen er din torsdag. Men! Det er også din medstudents torsdag. Det er deres torsdager. Det må feires! Sammen. Fellesskap. Samfunn. Samfunnet. Bislett.
Fra 16:00, Gratis inngang, 20 år (18 år med studentbevis)

15 feb De psykt gode vennene på Ivars Kro

Den bruneste bula, anekdoter om psykisk sykdom, dans på både inn- og utsiden, OG covere av Spice Girls?! Jeg kan ikke se for meg det minste rom for forbedring, spesielt ikke når kalaset faktisk vil foregå i to timer. To timer! Med ganske ok priset ø! Med stipendpengene på innerlomma er dette virkelig kvelden for å nyte, nyte nyte.
20:30 – 22:30, Gratis, ID: 20 år

15 feb Vernissage, «Med lukkede øyne – Gauguin og Munch»

Gauguin skal ha sagt at han lukket øynene for å se, mens Munch uttalte: «Jeg maler ikke det jeg ser, men det jeg så». I denne utstillingen vises de sammen. Du må imidlertid skrive deg på liste for denne lukkede vernissagen, så kast deg over tastaturet og meld deg på på Facebook! Bendik Baksaas er komponist og DJ, Helga Myhr spiller hardingfele, dette blir garantert en festaften.
Munchmuseet, 20:00 – 23:00

16 feb Chinese New Year at VIPPA

(16–18. februar) Flerfoldige foreninger og organisasjoner går sammen for å feire kinesisk nyttår nede ved havna. Vi går inn i hundens år, hvilket etter sigende skal være et mer «balansert» år enn 2017. Jeg krysser fingrene! Du får sunget karaoke, sett tradisjonelle konserter, og lært ett og annet om kinesisk håndverk og språk. 我们看到!
Vippa, Varierende tider

17 feb Voldtatt, undertrykt og myrdet – en samtale om operaens kvinneroller

Som kunstform har opera en imponerende kanon med grandiose, men turbulente kvinneroller. Til tross for at de er både sterke, modige, gale, attraktive og smarte, får disse kvinnene sjelden styre sin egen skjebne, og undertrykkes stadig av menn. Iselin Shumba, Maren Ørstavik og Victoria Bomann-Larsen møtes til samtale om hvem disse kvinnene egentlig er, og om noen av operaene består Bechdel-testen. Snakkes det faktisk bare om menn?
Sanguine Brasserie (Operaens foajé), 20:00 – 21:00, Gratis! Ingen aldersgrense!

Gi oss beskjed om arrangementer på epost:
universitas@universitas.no

Curt blir grusom

På Universitas.no kan du lese at Sylfest Lomheim synes det er «oppsiktsvekkende at Curt Rice ikke kan engelsk». Nå raser Curt Rice mot språkprofessoren i et flammende motsvar til Ad notam-redaksjonen.

– Howdy, partner! And top o' the morning, guv'nor, sier Rice, som ikke legger fingrene imellom. Rice peker på en rekke hull i språkforskerens kritikk

– Who put the bomp in the bomp in the bomp bah bump bah bump? Who put the ram in the rama lama ding dong? Han sier påstanden om at han «ikke kan engelsk» og «bare har memorert sangtekster og kjente sitater» er absurd, og legger til:

– I may be bad, but I'm per-

fectly good at it. If you can't handle me at my worst, then you sure as hell don't deserve me at my best.

Rice tror problemet ligger hos nordmenns manglende vilje til å tenke utenfor boksen, og mener læringsinstitusjoner med internasjonal profil må tørre å være herlig unorske.

– Knick knack paddywack, and Bob's yer uncle, forklarer han.

– And that, good sir, that's the way the cookie crumbles. Verken Lomheim eller Språkrådet ønsker å kommentere påstandene.

– I am a boy, presiserer Rice avslutningsvis, og viser til Storbyuniversitetets guide «Slik skrives navnet».

– I am a big boy.

Ukas studentvin

FOR DEN BEVISTE:

Ikke ta med deg denne dersom du skal på ost&vinkveld med vennene dine – med mindre dere skal spise manchego – og bare det! Smaken drukner nemlig i kombinasjon med selv den mildeste (mest kremete) blåmuggost. Men selv om denne «amerikaneren» ikke suger særlig godt til noe spiselig, så gjør den seg ekstremt godt aleine. Den smaker umiddelbart av sote drops, er mild og har en lett finish – en vinner for ethvert nachspiel, piknik i parken, eller for vennen som hevder hen ikke liker rødvin. I tillegg er det pant på flaska. Hallo, bli brisen med god samvittighet!

Pris: 101,00 kroner

Land: USA

Alkohol: 12,5 prosent

Benedicte Tobiassen, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Skrothildegund Franzimor

Raino Against The Machine

I forrige ukes Universitas uttalte Raino Malnes, professor ved Institutt for statsvitenskap ved UiO og antatt leder for geriljagruppen Kirsebærtrærnes frigjøringsfront (KtFf) at Kunnskapsdepartementets mål og tiltak for digitalisering av læringsprosesser er det «verste han har hørt». Dette har skapt dyp bekymring hos Fjotolf Gudleif Olsen, kommunikasjonssjef i Historisk Studentforening. For det har jo faktisk skjedd mye verre ting? I HISTORIEN!?

[Ring ring]
– Raino Malnes.

dårlige nyheter til deg.
– Hva er det, da?

skje også til dette: 28. juni. 1914. Sarajevo ...
– Ja, ja ...

– Hei du, det er Fjotolf Gudleif Olsen fra Historisk Studentforening som ringer.

– Det har faktisk skjedd MYE verre ting enn det.
– Ja, jeg vet det ...

–... Gavrilo Princip avfyrer skudd mot erkehertugen Franz Ferdinand og hans ektefelle Sophie von Hohenberg ...

– Du, jeg leste en artikkel i Universitas om dette med regjeringens mål om digitalisering av undervisning ...
–... Ja, ja?

– For eksempel i 1349. Et skip legger i land ved Bjørgvin. Med om bord er rotterrasen Rattus norvegicus ...
– Ja ja, men du, men du, men du! Slutt nå, slutt nå, slutt nå!

– ... Ja, jeg kjenner til mye som verre enn det regjeringen har gjort her, men du vet noen ganger så ... Det er litt sånn retoriske virkemidler å få, for å få satt ting på spissen.

– Og der uttalte du at dette er «det verste du har hørt».

–... som igjen har med seg en uhyggelig blindpassasjer: Svartedauden. Svartedauden kan ha drept opptil 60 prosent av Europas befolkning ...

– Åja, OK. Beklager, da misforsto jeg. Vil du vurdere din stilling som de syke kirsebærtrærnes forkjemper?

– Ja, det er selvfølgelig overdrivi, jeg har jo hørt verre ting, men det var det verste jeg har hørt den dagen, hehe!

–... Jeg har ikke tid til sånt, jeg. Du, du... Det er... Men noen ganger så, det er såkalt hyper... hyperbolisk talemåte, vøttu! Det er litt sånn... Effekt. Det gir effekt.

– Ehm, nei du, jeg har ikke kjempet for syke kirsebærtrær. Jeg har kjempet for friske kirsebærtrær!

– OK, så du HAR hørt verre ting?
– Jeg har hørt verre ting.

– Åja, OK. Men da kjenner du kan-

– Ahhhhh, OK. Nok en misforståelse. Men takk skal du ha!
– Bare hyggelig. Hei hei.

QUIZBRØDRENE

SVAR/DOM

by popular demand, we present *drumroll*:

- Hvilke to land er de eneste utenfor Europa som er medlem av NATO?
- Hva er aktuelle Falcon Heavy?
- Hvilket dyr er maskot for vinterlekene i Pyeongchang?
- Hva heter hovedstaden på Filipinene?
- Hvor mange grader fahrenheit tilsvarer 0 grader celsius?
- Hvilke to artister fremfører sangen «All The Stars» og hvilken film er sangen laget til?
- I hvilken film fra 1988, regissert av Barry Levinson, møter vi brødrepåret Raymond Babbitt og Charles Babbitt?

- Hvilke to skuespillere spilte hovedrollene i ovennevnte film?
- Hva heter svensken som var en pioner innen V-stilen i skihopping på 1980-tallet?
- Hvilket asiatisk land, med litt over 30 millioner innbyggere, deltar for første gang i vinter-OL i år?
- Hva er det engelske ordet for puslespill?
- Hvilket uttrykk brukes om en maktperson som holder seg i bakgrunnen, men likevel påvirker utviklingen og knyttes ofte til François Leclerc du Tremblay

- I hvilket band, som albumdebuterte i 1980, er Chrissie Hynde vokalist?
- Hvilken norsk forfatter (1907–1995) debuterte med diktsamlingen «Harpe og dolk» i 1929?
- Hvor lang er distansen mellom skytteren og blinken i skiskyting?
- I hvilket asiatisk land ligger den berømte skøyte- og bandybanen Medeo?
- Hvem spilte hovedrollen som Leslie Knope i tv-serien Parks and Recreation?
- Hvilket kattedyr har det vitenskapelige navnet lynx lynx?

av Anders R. Erikstad, Kenneth Solberg og Vegard R. Erikstad. Tidligere junior-norgesmestere i quiz

- Mellom hvilke to danske øyer går Storebæltsforbindelsen?
- I hvilket land ligger den historiske regionen Dalmatia, som har gitt navn til dalmatinerhunder?

- 0-4. **Trump:** Ikke akkurat et shining moment, dette her. Jaja, herfra kan det bare gå oppover, si.
- 5-9. **Student:** Verre ting har skjedd, men en god del bedre ting også.
- 10-14. **Førsteamanuensis:** Se der ja! Ikkje duuumt.
- 15-20. **Professor:** *stolt men ydmyk*

1. USA og Canada. 2. Romraketten som nyllig ble sendt opp av Elon Musks firma SpaceX. 3. Den hvite tigern «Soothorang». 4. Manila. 5. 32 filmen «Black Panther». 7. Rain Man 8. Dustin Hoffman og Tom Cruise 9. Jan Bokklev 10. Malaysia 11. Jigsaw puzzle 12. Grå emmense 13. The Pretenders 14. Hallidie Mooren Vesass 15. 50 meter 16. Kasakhstan 17. Amy Poehler 18. Gaupe 19. Sjøland og Fyn 20. Kroatta

Rebus

av AntiRebusRebusKlubb

HINT: JAAAADDDAAA! Send løsning universitasdesk@gmail.com

FORRIGE LØSNING: «Planlegger sesong 73 av Keeping up with the Kardashians» Gratulerer til den enestående Dan Borge brekker seg!